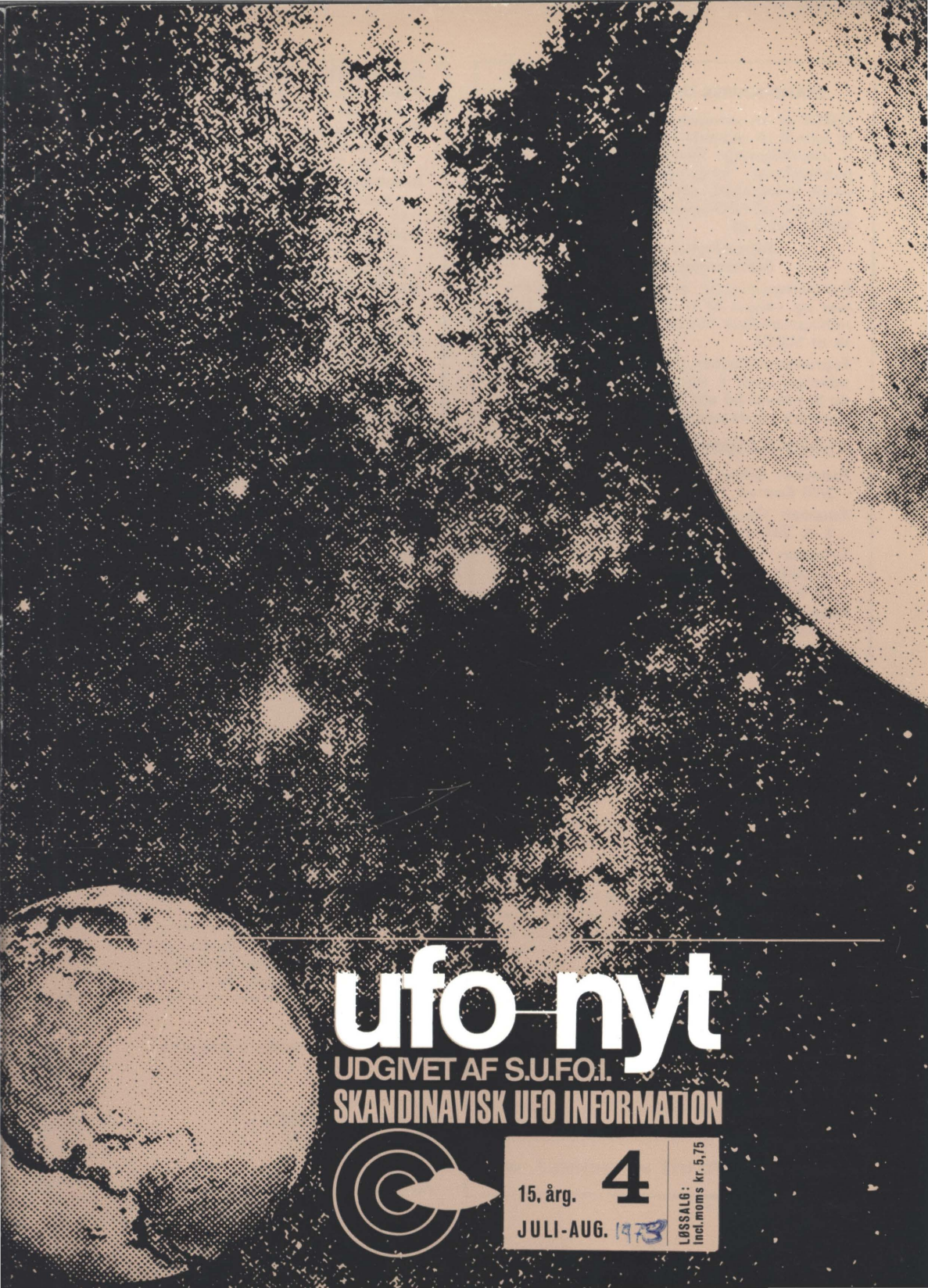

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

15. årg.

4

JULI-AUG. 1978

LØSSALG:
Incl. moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne. SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunner Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 5577 34.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

Udvalgsmedlem: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25.

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT“

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkring 1. okt.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se u. forretn. udvalg)

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S., tlf. (01) 55 92 88.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 11 77 25) Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

SUFOI's EKSPEDITION:

Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL:

Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's UDKLIPSCENTRAL –

Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Duegård, Volshave, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN:

Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's Foredragsafdeling –

Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Repræsentant for Sjælland: Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle, 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Nordjylland: John Juhler, Nørholmsvej 313, 9000 Ålborg.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Felsted Vestermark, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N – 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.
Foreningen UFO-Bergen Rapportcentral, telf. 28 01 26.

Artikler fra UFO-NYT må kun gengives med tydelig kildeangivelse: UFO-NYT – Skandinavisk UFO Information. Reg nr. 3148/3149.

INDEHOLDER bl. a.

Stillinger i spændende organisation	127
Ufologi	128
Rapportthjørnet	135
Observationer	141
Astronomi – Rumfart	148
Medlemsorientering	156
Bog anmeldelse	159
Diverse	160
Venezuela 1886 – igen!	164

Stillinger i spændende organisation!

ARBETSGRUPPEN FOR UFOLOGI
Box 5046
151 05 Södertälje 5
Sweden

Til afvekslende og levende arbejde i SUFOI – organisationen med de højtflyvende mål – der er inde i en blomstrende udvikling, søger vi energiske og dygtige medarbejdere.

VI MANGLER:

FOTOEKSPERT

Det er ikke blot en habil fotoamatør, vi mangler. Men har De mørkekammer, forstørrelsesapparat, mikroskoper og helst et mindre fotolaboratorium til Deres rådighed – så er De sikkert lige manden – eller damen.

OVERSÆTTERE – ROMANSKE SPROG

Oversættere, gerne med kendskab til udvælgelse og redigering af artikler fra italiensk-, fransk- og spansksprogede fagblade – også, hvis De kun har tid til at hjælpe os med et par artikler om dagen-månedens-året!

Egen skrivemaskine en fordel.

SEKRETÆRER

til at hjælpe med at besvare alle de henvendelser, der indløber, hurtigere end det sker nu. (Egen skrivemaskine en nødvendighed).

HJÆLPERE

Også i alle vore øvrige afdelinger – hvor det summer af aktivitet – har vi hårdt brug for en hjælpende hånd (eller helst et halvt hundrede stykker!). Der er masser af detektiv- og andre opgaver, der ligger og venter.

VI KAN TILBYDE:

flinke og rare medarbejdere – altså et godt arbejdsklima (det er som bekendt guld værd; det er til gengæld også det eneste guld, der er i stillingerne).

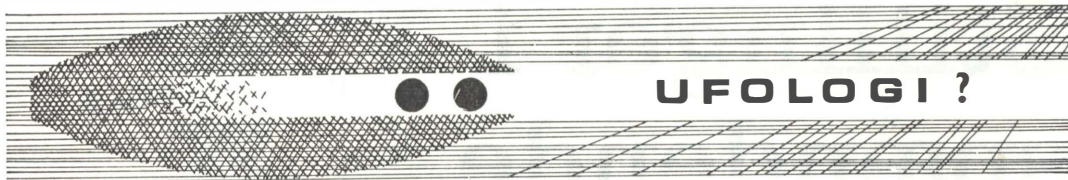
Masser at rive i i fritiden (skifteholdsarbejde uden for normal arbejdstid).

Absolut ingen løn (men omkostningerne dækket).

Offentlighedens taknemmelighed (engang ad åre)?

Henvendelse til:

SUFOI,
Skandinavisk UFO Information
Erling Jensen
Ingstrup Allé 35,
2770 Kastrup.
(01) 51 11 41.

Flypioner taler om UFO'er

John Northrup, den 80-årige grundlægger af Northrup Aircraft Company og medstarter af Lockheed Corporation fortalte en tilhørerskare af fakultetsmedlemmer og studerende ved California Institute of Technology (Caltech), at han tror på eksistensen af UFO'er og mener, de flyves af videnskabsmænd fra en avanceret civilisation. Under sin tale berettede han om detaljerne i en observation, oplevet af Max Stanley, Northrups førstepilot og nære ven fra firmaets første dage, samt af Stanleys to ledsagere på en flyvning i 1950 fra Texas til Californien.

Mændene havde fløjet i 6.000 meters højde og observeret et metallisk udseende, genemsigtigt objekt, som de bedømte til at være i 24.000 meters højde og som til tider så ud til at flyve sidelæns.

Northrup bemærkede, at mange observationer naturligvis er falske, men sagde, at „der er meget hvide blandt alle de avner“, og at „hveden“ indeholdes i hundredvis af rapporter fra pålidelige kilder: videnskabsmænd, radarteknikere og politifolk.

Under henvisning til den negative rapport fra University of Colorado, baseret på 300.000 dollars undersøgelsen under ledelse af Dr. Edward U. Condon, sagde Northrup: „Det 21. århundrede vil dø af grin over Condon-rapporten. Efter min mening er det en af de mest velovervejede tilsløringer, der nogensinde er forelagt offentligheden“.

*The A.P.R.O. BULLETIN,
januar-februar 1973 /BK.*

Flyver UFO'er i ryk...?

af Dr. James A. Harder.

Dr. Harder er APRO's konsulent i tekniske spørgsmål og har som fotoekspert analyseret flere UFO-fotografier.

Januarudgaven for 1973 af „Peterson's PHOTOGRAPHIC Magazine“ bringer en artikel af fotoanalytiker Adrian Vance, der handler om et enkelt fotografi af et UFO, taget den 22. november 1966 ved Willamette

Pass i Oregon. Fotografen, som ønsker at være anonym, er dr. phil. i biokemi og en respekteret person. Han havde været ved at fotografere Diamond Peak, da et objekt kom til syne foran ham, og han trykkede instinktivt på udløseren. Bagefter var han ikke sikker på, at han havde set noget, for da han tog kameraet fra øjet, var objektet borte. Da filmen blev fremkaldt, fandt han (på samme

optagelse – o. a.) tre aftegninger af objektet – på den øverste var det lyst i farven og let kuplet, og på de to nederste mørkere og stort set stangformet.

Det anvendte fotografiapparat var et gammelt Kodak 35, og lukkeren var sat på 1/100 sekund. Imidlertid anvendte Vance et densitometer [et optisk apparat til måling af tætheden i et fotografisk negativ – red.], og det viste, at lukkerhastigheden snarere havde ligget på omkring 1/30 sekund. [De fleste kameraer „taber“ efterhånden hastighed og bør derfor justeres, hvis man vil være sikker på lukkeren – red.].

Peterson's PHOTOGRAPHIC fotografiet viser tre tydelige billeder af UFO'et; og det giver derved yderligere bevismateriale for UFO'ernes bevægelsesmønster med „kør-og-stop, kør-og-stop“ under høje hastigheder og/eller under kraftige accelerationer. [FO'et har altså bevæget sig mellem 3 forskellige positioner i løbet af den 30del sekund, lukkeren var åben – red.] Mere direkte bevis er givet af det fotografi, der blev taget ved Sedona, Arizona, i 1969.

APRO er i besiddelse af et aftryk af fotoet, men har endnu ikke fået negativet og kameraet, som er nødvendige for en fuldstændig og nøjagtig analyse. APRO har heller ikke her tilladelse til at bruge fotografens navn på dette tidspunkt, så vi vil blot kalde ham D.G. De vigtigste oplysninger er imidlertid følgende:

Mr. G. kørte mod nord ud af Sedona, Arizona, på vej til Flagstaff, da han fik øje på noget, der lignede en hvid Butangas tank ved siden af vejen. Da han var kendt på stedet, vidste han, at der ikke plejede at være en tank der, så han standsede sin bil, fik sit fotografiapparat frem og tog et billede. Til hans overraskelse var objektet forsvundet, da han havde trykket på udløseren.

Mr. G. sagde senere, at han var næsten overbevist om, at havde „set syner“, men da han fik den fremkaldte film, viste den en række tynde, hvide aftegninger fra jorden op til skydækket, og et „hul“ i skyerne, hvortil objektets spor førte.

På det sidste fotografi er der mindst 30 „slow-motion“ faser af bevægelsen, hvor objektet i meget korte øjeblikke har standset mellem spurter med meget store hastigheder. På det grundlag, at apparatet stod åbent i 1/75 sekund (det vil blive efterprøvet, når vi har kameraet at arbejde med) varede spurterne 0,005 sekund eller mindre, eller noget i retning af 1/2 millisekund. En kalkulation for Oregon fotografiet viser et spurtinterval på 0,011 sekund, en langt lavere hastighed.

Før man fristes til at antage det ekstreme synspunkt, at objektet „forsvandt“ mellem tilsynskomsterne (ind i den 5. dimension?) er det afgjort umagen værd at forsøge at finde en noget mere konventionel forklaring. For når alt kommer til alt, hvorfor skulle det komme til syne med mellemrum, hvis det forsvandt ind i en anden dimension? Imidlertid peger vidnesbyrdene mod nogle meget interessante fortolkninger, som er frugtbare i den forstand, at de gør det muligt at tænke i nye baner.

Således forekommer det ikke sandsynligt, at luftmodstand kan være ansvarlig for den omtalte deceleration, der jo måtte finde sted sammen med accelerationsperioderne, netop på grundlag af den mængde bevægelses-energi, der måtte gå til spilde (og spredes som varme) efter de sædvanlige fysiske regler. Det antyder den meget interessante fortolkning, at fremdriften kommer og går [bliver tilført og „trukket fra“ fartøjet] i pulserende stød. Dette har på sin side en meget interessant betydning for hele fremdriftsproblemet, for det udelukker med ét slag hele rækken af mere eller mindre konventionelle fremdriftsteorier. De fleste af disse er temmelig vidtløftige forsøg på at vise, hvordan en videreføring af den nuværende teknik kunne forklare UFO-fremdriften, og i alle de tilfælde, jeg har fået forelagt, har teorierne langt fra været overbevisende. Usandsynligheden ved sådanne forklaringer er påviselig ved analyser, men det er sædvanligvis umuligt at forklare dette for ophavsmændene. Det er således velkomment med dette materiale om, at UFO-drivkraft måske virkelig

ligger uden for området af de fremdriftsmetoder, der er baseret på jettefremdrift i forbindelse med magnetisk aftapning eller vekselvirkende magnetiske felter o.s.v., så den utvetydigt placeres inden for området af inerti/gravitets fænomener.

Men hvorfor denne pulseren? For det første forekommer det lidet sandsynligt, på basis af de metriske teorier for tyngdekraft, at almindelige, lokale masser kan vekselvirke direkte med et kosmologisk felt (som stadig er ukendt), men kun med det lokale metriske felt. Imidlertid kan der være en form for mellemliggende koblingssystem, der skiftevis kan forbinde sig med et kosmologisk felt og derefter med et lokalt metrisk felt, og således får den kosmologiske impuls til at gælde ved en rent lokal situation. (Læsere, som er interesseret i gravitationsforskning vil finde en god ny oversigtsartikel i *Science*, V 178, N 4066, pp. 1157-1164 (af K. L. Nordtvedt, jr.) (15. december 1972).

En anden mulighed er, at drivkraften kan „oplages“ i en eller anden dynamisk forstand i en periode på omkring 0,001 sekund; så kan fartøjet, når der i nødsfald kræves en pludselig spurt, bevæge sig hurtigt, idet det flytter drivkraften frem og tilbage mellem lageret og selve fartøjet, indtil det bliver muligt at anvende nogle langsommere reagerende metoder til at udvirke en ændring i gennemsnitsdrivkraften, måske en metode,

der involvere en sammenkobling med kosmologiske felter. Der har været mange rapporter, om at UFO'er tilsyneladende har udført pludselige retningsændringer; overførsel af energi til en indre oplagret form kunne være den mekanisme, der gør den slags manøvrer mulige. Vi ser da, at det fotografiske bevis (med flere tegninger) for UFO'ernes stødvise bevægelser ved hurtig acceleration kan anvendes til at forklare andre adfærdsformer.

(Efter min mening er denne slags oplyst spekulation en smule mere frugtbar end ideerne om, at UFO'et forsvandt og kom igen!)

(APRO-redaktørens note: En samtale med Mr. G. lige før nummeret gik i pressen havde til resultat, at APRO fik tilladelse til at bruge negativet og kameraet til en komplet analyse. Der er planer om en tur til Sedona for at se og fotografere selve stedet. Man mener, at hvis skydækkets tilnærmelsesvis højde kan konstateres, er det muligt at anslå objektets fart nogenlunde nøjagtigt. Og da terrænet er så ejendommeligt, skulle der heller ikke være problemer med at afgøre selve objektets størrelse. Vi bringer mere om denne sag i et senere nummer).

The A.P.R.O. BULLETIN,
januar-februar 1973 /BK.

[Bemærkningerne i skarp parentes er tilføjet af UFO-NYT's red.]

UFO-opinionsundersøgelser

Et par svenske . . .

Fra det svenske UFO-blad UFO-information har vi hentet nedenstående „Gallup“. To elever har på Halmstads gymnasium blandt eleverne foretaget et rundspørge om UFO. Af de skemaer der blev uddelt, blev 160 besvaret. Undersøgelsen blev foretaget d. 7. juli 1972. I resultatet er mænd og kvinder delt, idet mænd står til venstre og kvinder til højre for stregen. Resultatet er udregnet i pct.

En oversigt ved Finn Nielsen

Spørgsmål 1: Tror du, at der eksisterer intelligente væsener i universet?

ja: 78/71,5
nej: 14,5/12,5
ved ikke: 7,5/16

Spørgsmål 2: Bedømmer du det som muligt, at nogle af disse civilisationer står på lige evt. højere teknisk niveau end vor egen?

ja: 76/63
nej: 13/18,5
ved ikke: 11/18,5

Spørgsmål 3: Har du nogensinde hørt eller læst om UFO?

ja: 89/89
nej: 7,5/8,5
ved ikke: 3,5/2,5

Spørgsmål 4: Tror du, at disse UFO'er er far-
tøjer ført af ujordiske væsener fra højstään-
de civilisationer?

ja: 55/36,5
nej: 25/24
ved ikke: 20/39,5

Spørgsmål 5: Om du svarede nej på spørgs-
mål 4, kan UFO'erne da forklares med føl-
gende alternativ:

- a: kendte, men mistolkede flyvende objek-
ter, f. eks. fly, vejrballer m. v.
 - b: atmosfæriske fænomener
 - c: hemmelige våben
 - d: psykologiske årsager, f. eks. indbildning,
ønsket om at komme i avisen
 - e: eget alternativ
- svar – se artiklen.

Spørgsmål 6: Har du selv været ude for en
UFO-hændelse?

ja: 9/2
nej: 89/95
ved ikke: 2/3

Spørgsmål 7: Tror du, at vi inden længe kan
fremstille så avancerede raketter, at vi kan
besøge andre planeter i andre solsystemer?

ja: 38/46,5
nej: 54,5/39
ved ikke: 7,5/14,5

Spørgsmål 8: Hvordan bedømmer du virk-
ningerne af en gensidig kontakt mellem jor-
diske og ikke jordiske væsener?

- a) farlig
 - b) betydningsfuld
 - c) uden virkning
- svar – se artiklen.

Spørgsmål 9: Tror du, at myndighederne til-
bageholder oplysninger om UFO'erne?

ja: 53/36
nej: 33/38
ved ikke: 14/26

Spørgsmål 10: Anser du UFO-spørgsmålet så
vigtigt, at det burde gennemforskes?

ja: 78/63,5
nej: 14,5/22
ved ikke: 7,5/14,5

Spørgsmål 11: Hvordan skulle en evt. UFO-
forskning ske?

- a) af diverse foreninger
 - b) et særskilt FN-organ
 - c) af myndighederne
 - d) af et specielt UFO-forsknings-
bestående af videnskabsmænd
fra forskellige forskningsgrene?
 - e) eget forslag
- svar – se artiklen.

Spørgsmål 12: Kender du til nogle svenske
eller udenlandske UFO-organisationer eller
-blade? Hvis du gør, da hvilke.

svar – se artiklen.

Eleverne var i alderen 16–19 år. Nogle
elever var dog voksne studerende. Ingen stør-
re variation mellem kønnene i svarene, dog
med den undtagelse, at kvinderne har et
større procentvis svar „ved ikke“.

Spørgsmål 5: De elever som svarede nej
på spørgsmål 4 godtog alle alternativerne,
dog ikke c, hvilket kun 1 mandlig og 2 kvin-
delige anså som mulig.

Spørgsmål 7: Den uklare formulering „in-
den længe“ gjorde nogle usikre. Mange skrev
i en kommentar, at rumfærder til andre sol-
systemer ville være en realitet omkring år
2000, om udviklingen fortsatte, medens an-
dre mente, at det kunne ske inden 20 år.

Spørgsmål 8: Kun et fåtal af de udspurgte
(20 stk.) troede, at en kontakt kunne være
farlig. Det store flertal (124 stk.) anså, at en
kontakt ville være betydningsfuld. „Udbyttet
bliver betydningsfuld, men information kan

misfortolkes, og på den måde kan den blive en fare.“

Spørgsmål 9: Det er bemærkelsesværdigt, at et så stort flertal som 55/36 pct. anser, at myndighederne tilbageholder oplysninger om UFO'erne. Bortforklaringerne tages måske ikke så alvorligt.

Spørgsmål 10: Det er glædeligt at se, at et stort antal, 78/63,5 pct., mener, at en UFO-forskning bør finde sted.

Spørgsmål 11: De fleste mente, at en sådan forskning skulle foretages af videnskabsmænd fra forskellige forskningsgrene. Man ønskede et tværvidenskabeligt og internationalt samarbejde og ikke kun af „tallerken-troende“.

Spørgsmål 12: Det viste sig, at ingen kendte til nogen svensk UFO-organisation eller tidsskrift. Kun én kendte til en svensk og en amerikansk organisation. Det er derfor tydeligt, at UFO-organisationerne her har svigtet (i hvert fald i Sverige, o.a.).

Det fremgår, at de adspurgte ser alvorligt på UFO-sagen og ønsker en virkelig forskning i gang, hvilket er glædeligt.

— — —

I Stockholm og Södertälje blev 100 personer, som blev tilfældigt udvalgt på gaden spurgt:

Har du hørt tale om eller læst om flyvende tallerkener?

ja: 91 pct.
nej: 9 pct.
ved ikke: 0 pct.

Har du set noget, som kunne være en flyvende tallerken?

ja: 1 pct.
nej: 99 pct.
ved ikke: 0 pct.

Som du bedømmer — er det virkelige sager eller bare indbildning?

ja (noget virkeligt): 38 pct.
nej: 39 pct.
ved ikke: 23 pct.

Tror du, at der findes mennesker, som ligner os på andre planeter i universet?

ja: 46 pct.
nej: 27 pct.
ved ikke: 27 pct.

— — —

— OG EN DANSK ...

Kai Møller lavede for et par år siden en lille undersøgelse i Sønderborg, hvor 70–80 tilfældigt valgte på gaden blev udspurgt; bl. a. blev der spurgt: *Tror De på UFO'er/flyvende tallerkener?*

Hertil svarede:

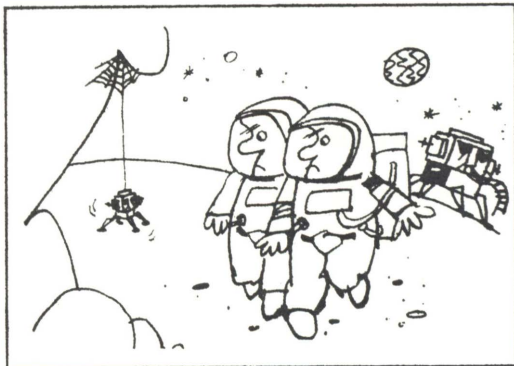
18 pct. troede på UFO'er/flyvende tallerkener.

64 pct. troede ikke på disse

18 pct. svarede „ved ikke“.

Vi må jo så blot håbe, at det er sådant over hele landet. Til den sønderborgske undersøgelse skal siges, at den jo ikke er ny, hvorfor svarene nok må tages med noget stort forbehold.

FN

UFO-manifestationen

af Dr. P. M. H. Edwards.

Dr. Edwards er professor i sprogvidenskab ved universitetet i Victoria, British Columbia, Canada. Han er APRO's rådgiver i sprogvidenskab.

Da vilde mennesker første gang så hvide mænd dræbe dyr og mennesker på afstand med rifler, troede de, de var guddommelige væsener, som havde overnaturlige kræfter; deres forbløffelse steg yderligere, da de så hvide mænd bevæge sig fra sted til sted i selvkørende automobiler og, senere, i flyvemaskiner: sådanne „kræfter“ fandtes ikke i det naturlige, de kendte.

Vi, som i dag er vidne til flyvende abnormiteter, der pludseligt kommer til syne eller forsvinder lige for vores øjne, falder ligeledes let for fristelsen til at bortforklare sådanne fænomener som åndelige, overnaturlige eller psykofysiske. Disse tilsynekomster passer ikke ind i vor plan over tingene, og vi famler efter forklaringer, så vi kan rubricere disse ting – mens der uheldigvis er nogle, som endog nægter at tage selve fænomenets eksistens i betragtning, af grunde som professionel stolthed, religiøs arrogance eller ren og skær frygt.

Som den ene guldfisk sagde til den anden guldfisk: „Liv uden for vores dam er en umulighed“ – således erklærer vi ofte den idé for umulig, at det kunne være lykkedes nogen race at nå netop det mål, vi i dag stræber efter – nemlig at rejse gennem rummet med meget høje hastigheder.

Problemet med UFO'ernes hyppige, pludselige tilsynekomst og pludselige forsvinden forfølger til stadighed mange forskere; og for midlertidigt at berolige sig selv, henfalder mange af dem til sådanne forklaringer som „materialisation“ og „dematerialisation“, UFO'ernes overgang fra én dimension til en anden, paranormal forflytning, psykokinese (eller „apport“ fænomenet fra seance-rummet) osv.

Nu er vi allerede, i modsætning til hvad den dårligt informerede offentlighed tror, i besiddelse af et udstrakt fond af viden om UFO'erne, og en fremtrædende videnskabsmand har udtalt, at nogle af vore oplysninger er yderst præcise.*) Det er sandt, at visse paranormale fænomener af og til er rapporteret i nogle områder med koncentreret UFO-aktivitet. *Men jeg føler meget stærkt, at det på nuværende tidspunkt vil være uklogt og uvidenskabeligt at bringe bizarre begreber, mystik, åndelige og psykiske teorier og andre af den slags betragtninger ind i det allerede indviklede problem, hvis vi ikke først har udelukket alle de mere praktiske forklaringer, teorier og muligheder.*

Dette spørgsmål med pludselig tilsynekomst og pludselig forsvinden kan måske forklares hvis vi antager, at UFO'erne – udover at udvikle deres eget gravitationsfelt – tillige formår at rejse med hastigheder, som nærmer sig lysets. Desuden er der intet til hinder for den antagelse, at de måske er i stand til at standse uden at behøve en decelerationsperiode, og at de ligeledes måske evner at opnå så formlidable hastigheder uden at behøve en accelerationsperiode. Faktisk kan et stort antal rapporter fremlægges til støtte for denne hypotese. En interessant detalje i Valensole-hændelsen (Frankrig) fra 1. juli 1965 førte mig til denne formodning. (Se bl. a. UFO-NYT nr. 3, 1967).

Det hævdedes, at UFO'et fløj bort, idet det hurtigt udviklede stor fart og derefter forsvandt fuldstændigt på 20 meters afstand. Men skønt dette Valensole-UFO ophørte med at være synligt ved 20 meters afstand, efterlod det et spor på over 100 m i en bane, som det *tilsyneladende* ikke længere benyttede. Aime Michel (den franske UFO-forsker)

*) (Hvem er mon det, der har et sådant kendskab til fænomenet – at han kan opmuntre os, når vi er på rette vej? IOKj.)

beretter, at visse planter (som UFO'et siges at have overfløjet, da det drog bort, op til en afstand af 20 m), den 8. august 1965, viste tegn på udtørring, men at dette fænomen med udtørringen også viste sig over en strækning på ca. 100 m nedenunder banen for den påståede bortflyvning (dvs. 80 m udenfor det sted, det forsvandt) og at dette fænomen kunne ses over en bredde af 2 til 3 m.

Det er derfor i det mindste logisk at antage, at objektet passerede lavendelplanterne (efter det forsvandt ved 20 m) på en strækning af ca. 100 m, om ikke længere. Hvis det ikke passerede hen over dem, står man tilbage med et fænomen, der kræver en forklaring: nemlig den virkning, der er bemærket på planterne mellem 20 og 100 m – planter, som man *ikke har set* objektet passere henover.

Indtil vi bedre er i stand til at vurdere UFO'ernes evne til at opnå høje hastigheder øjeblikkeligt, så de ser ud til at forsvinde, gør vi bedre i ikke at tilskrive dette fænomen hypoteser, som for nuværende er mindre realistiske.*)

Sandheden og de endelige løsninger kommer kun langsomt for dagen; måske når vi ikke at opleve dem i dette århundrede. Men det er rimeligt at håbe, at forskningen til slut vil blive belønnet; og denne belønning kommer måske hurtigere, hvis vi holder fast ved logiske og klare fornuftsslutninger, indtil alle den slags ståsteder har vist sig ubrugelige.

The APRO Bulletin, marts-april 71. /BK.

*) *Se også dr. Harder's artikel forrest i dette nummer. IOKj.*

UFO-observationsøvelse

afholdes over hele Danmark i tidsrummet fra lørdag den 1. september 1973 fra kl. 16,00 til søndag den 2. september ved solopgang.

For at afprøve hvor meget der ses og hvor effektivt alarmeringssystemet virker, vil vi i dette tidsrum gerne have nøjagtige meldinger om alt, hvad der observeres i dansk luftrum, det være sig fly af enhver art, satellitter, meteoror, vejrballoner, signallys samt selvfølgelig UFO'er.

SUFOI er naturligvis interesseret i, at så mange som muligt observerer i så stor en del af perioden som muligt. Derfor kan også andre end de til alarmeringstjenesten tilmeldte deltage, men det vil være praktisk, om man øjeblikkelig rekvirerer den til formålet fremstillede formular hos undertegnede. Det kan ske pr. brev eller pr. telefon.

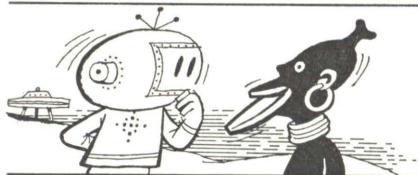
Hvis man på observationsaftenen ser UFO'er, bedes man OMGÅENDE kontakte undertegnede pr. telefon eller walkie-talkie, således at andre observatører kan alarmeres. Øvrigt observerede ting, såsom fly, satellitter osv. bedes rapporteret på den udsendte eller rekvirerede formular. Rapport bedes venligst indsendt hurtigst muligt og helst inden lørdag den 15. september.

Instruktion om hvordan man forholder sig ved UFO-alarmering samt vejledning for observatører (UFO-NYT nr. 2, 1969, kr. 2,00 i frimærker) kan rekvireres hos undertegnede.

Resultatet af observationsaftenen vil blive bragt i UFO-NYT.

X. P. MADSEN, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

TELEFON 01 - 86 16 77 eller Walkie-Talkie station ALASKA 10

RAPPORT HJØRNET

Den 11. februar 1973 (se UFO-NYT 1973 nr. 3, side 92-97).

Her er en forsinket rapport som vi dog modtog i god tid (19/2), men som vi var lidt skeptiske overfor (det kunne være fly) og derfor gemte til senere. På grund af de længere fremme bragte rapporter fra den 15. april, bringer vi den nu.

Stedet er Sct. Hansgade i Roskilde og tidspunktet er kl. 21.35. I retning fra sydvest ser observatøren et aflangt objekt uden vinger komme ned mod sig. Lige over observatøren begyndte objektet at cirkle rundt, og han kunne da se formen på genstanden; det havde på siden en række firkantede vinduer med en underlig svag rød farve.

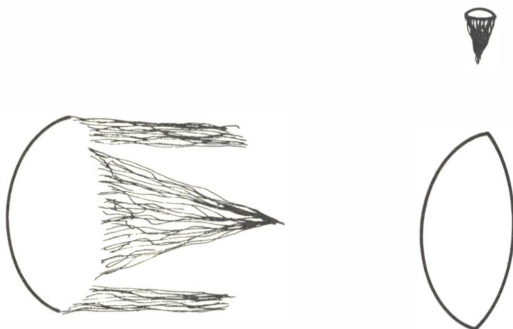

Da objektet blev set forfra, syntes det nærmest firkantet. Midt i forenden sad der en projektør, der lyste lige fremad med en fast lige lyskegle.

Afstanden til objektet anslås til 1 km. og objektets hastighed til 40 km i timen. Blinklys sås ikke og motorlarm kunne ikke høres. Observatørens indtryk var: At det var noget underligt noget.

Onsdag d. 7. marts 1973. Under bilkørsel mellem kl. 20.30 og 21.00 nord for Køge, blev et ægtepar opmærksomme på et femkrone-stort skarpt hvidt lys til venstre for dem. Lyset var delvis skjult af træer. Da de var fri

af træerne, standsede de bilen, slukkede lyset og steg ud. De så nu et stærkt lysende hvidt lys med en hale, der tilsyneladende bestod af bagudvendte flammer hvis længde var ca. det dobbelte af selve objektet. Det standsede langsomt og stod stille nogle få sekunder, hvorefter det satte sig langsomt i bevægelse igen og fløj videre i en vandret bane. Denne manøvre gentog sig tre gange. Da det sidste gang havde stået stille i 5 sekunder, skiftede det hvide lys over i en mærkelig ubestemmelig rød farve, og samtidig forsvandt halen. Objektet ændrede nu stilling, idet det muligvis drejede en halv omgang. Pludselig skød et mindre objekt ud af toppen på det store og gik lodret op, hvorefter det stod stille et stykke over det store.

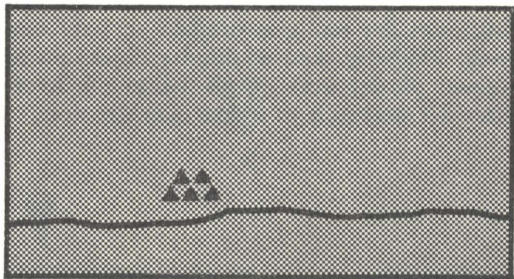
Det lille objekt lignede det store, men var kun 1/10 af dette i størrelse, var hvidt og havde en nedadrettet flammehale. Medens det stod over det store objekt, gik det

lidt op og ned, men efter kort tid sank det langsom ned i det store objekt igen.

Det store objekt begyndte nu at bevæge sig lidt og skød så pludselig med stor fart i en bue over himlen og forsvandt.

Mandag den 9. april kl. 19.08 er et ægteper i Svendborg på aftentur. I sydlig retning og i 45 gr. højde iagttager de et fly, som er på vej mod nord. Til venstre for flyet får de da øje på en stærktlysende genstand. Efter at flyet er forsvundet, stiger objektet langsomt op efter for til sidst at slukkes. Observationstid ca. 3-4 min.

Samme aften fra kl. 21.05 til 21.15 har en dame i Firhøj, ca. 5 km. sydøst for Gilleleje, en interessant observation. Ser fra sit vindue i nord nordvestlig retning, 15 gr. højde, 5 orange farvede trapezformede objekter. Først kom der tre til syne og derefter to over de tre.

Under den 10 min. lange observation slukkedes og tændte de 2 øverste objekter ialt tre gange. Observatøren mener at objekterne forsvandt ved at gå ned bag horisonten.

Kl. 21.07 kommer der melding til alarmringscentralen fra en observationspost på Skansebakken (W. T.: „Marokko 76“) ved Hillerød, om observation kl. 21.04 af en orange lyskugle lavt på den vestlige horisont. Genstanden bevæger sig mod nord.

Fra kl. 21,00 til 22,50 er der igen observation i området ved Gilleleje. To unge mennesker

er på motorcykel på vej fra Søborg mod Gilleleje, da de får øje på 3 stillestående orange farvede lys. Observatørerne beretter:

Pludselig tændtes to nye lys lige over de tre første, hvorefter disse gik ud ét efter et. Da vi var kommet lidt længere, så vi pludselig 3 lys igen. Vi iagttog dem i ca. 5 min., så slukkede de. Ca. 15 min. senere kom lysene atter til syne. Denne gang var der 5 lys, der var grupperet, så de lignede et tændt juletræ. Ca. ti minutter efter slukkede de igen. Vi blev enige om at køre til Gilbjerg Hoved, hvorfra man har udsigt over Kattegat og en stor del af Nordsjælland. Vi ventede dér i ca. 45 min. og var lige ved at opgive håbet om at se lysene igen, da de atter kom til syne. Først kom ét lys, derefter to til og til sidst endnu to lys, i alt fem lys i formation som et V. De fire nederste lys slukkede og tændte flere gange i løbet af ca. 30 min., mens det øverste lyste konstant. Pludselig kom en mængde små rødtlysende prikker til syne et stykke til venstre for de orange lys og fløj med stor fart forbi disse, hvorefter de forsvandt igen. Til tider var der så mange røde prikker, at de lignede en punkteret linie. Der var så mange, at det umuligt kan have været fly. Desuden ændrede nogle af de røde lys retning hurtigere end noget fly, jeg har set. De fløj først vandret, men steg så stejlt i en vinkel på 60 grader, hvorefter de lige så hurtigt fløj nedad igen og genoptog den første kurs. Disse små røde lys bevægede sig mellem de stationære orange farvede lys og horisonten (d.v.s. i en højde på 5-10 grader), og de fløj langt hurtigere end noget jefly. Jeg anslår at der til tider var mindst 50 af disse lys på én gang.

Denne observation varede i alt ca. 40 minutter. Som nævnt tændte og slukkede fire af de orange farvede lys flere gange i dette tidsrum, men til sidst forsvandt de ét efter ét, og det sidste lys, som havde lyst konstant, forsvandt også.

Det har desværre været umuligt for mig at beskrive denne observation kortfattet, da jeg syntes, at alle de detaljer, jeg husker, bur-

de være med. Jeg vil være meget glad for at få en forklaring på, hvad det er, jeg har set, da jeg ikke selv kan forstå, hvad det var. Men jeg er sikker på, at det hverken var raketter, signallys, fly, stjerneskud, meteorer eller andre kendte himmelfænomener, da jeg flere gange har set sådanne og ville have genkendt dem.

Med venlig hilsen
A. O.

Objekternes størrelse opgives i rapporten som ært (målt i udstrakt arm mellem to fingre), deres lys som stærkt og pulserende. Vejrforhold: klart, vindstille og mørkt. Observatørerne har til rapporten vedlagt et kort over området med observationsstederne og observationsretninger indtegnet.

Kl. 21,00, observationssted nr. I: 0,8 km sydøst for Søborg (pr. Gilleleje), observationsretning vest-nord-vest, 296 grader.

Kl. 21,20, observationssted nr. II: 0,6 km nord-nord-øst for Søborg, observationsretning vest-nord-vest, 294 grader.

Kl. 22,10 til 22,50, observationssted nr. III: Gilbjerg Hoved, 2,0 km vest for Gilleleje, observationsretning vest-nord-vest, 280 grader.

Kompas 360 grader.

Afstand til objekterne fra punkt III anslås af observatørerne til ca. 10–12 km, hvilket er ude over Kattegat.

Hermed Rapportcentralens compliment for den meget grundige og udførlige rapport.
Stillingen i spændende organisation!

— — —

Kl. ca. 23.00 observerer en mand i Helsingør, gennem et sydvendt vindue, et stærkt lysende grønt (nuance over i blå) rundt objekt, som 30 gr. over horisonten bevæger sig i en vandret bane fra sydøst til sydvest. Objektets lys er svagt pulserende. Efter objektet ses en hale af samme farve og bredde som objektet. Objektet bevæger sig gennem den opgivne bane på 5 sekunder. Observatøren gør i sin rapport opmærksom på, at han på grund af sin placering i stuen kun havde en begrænset synsvinkel gennem vinduet. Betegner

objektet som et overmåde pragtfuldt fænomener.

— — —

Kl. ca. 23.30 kommer en herre og en dame gående ad Spaniensgade på Amager. Hvor gaden munder ud i Øresundsvej får de i sydlig retning, 60 graders højde øje på et mørkegult rundt objekt, som med stærk fart bevæger sig i en lige linie mod nord-vest: „Pludselig standsede det som ved en hård opbremsning og lyset slukkedes. Det var ligesom lyset blev forstærket ved opbremsningen og et øjeblik gik det mere over i det brunlige.“ Hele observationen varede kun ca. 6 sekunder. Lyd hørtes ikke.

Samme dag var der UFO-alarm over walkietalkie nettet i Nordsjælland fra kl. 19.37 til tirsdag 00.30.

X. P.

15. april

RAPPORT FRA FÆRØERNE

Søndag den 15. april 1973 kl. 03.30 sidder to mænd på en bænk i Torshavn på Færøerne. Den ene af dem ser da et stærkt hvidt-lysende objekt komme til syne over bjerget Nolsø i 60 gr. højde. Objektet bevæger sig ud over havet i vandret plan samtidig med at det slår tre store kolbøtter inden det går lodret ned mod vandet. Inden det forsvinder går objektets farve over i gult. Sceneriet gentager sig fire gange med ca. 1 min. mellemrum og ses kun af den ene af de to mænd. Observatøren er, som rapportskriveren siger, nemlig „modstander“ af UFO'er og gør derfor først kammeraten opmærksom på hændelsen da objekt nr. 5 kommer til syne. Om han fortsat er „modstander“ af UFO'er, meddeler rapporten intet om.

— — —

— OG SAMME DAG LÆNGERE MOD SYD...

Samme dag kl. ca. 21.30 ser to damer i Farum et stillestående orangegult ovalt objekt i sydvest 30 graders højde. Observatørerne

forklarer, at det kom tilsyne som en neon-lampe, der bliver tændt. $\frac{1}{2}$ min. senere begyndte objektet at svæve over trætoppene i retning nord. Efter objektet sås der gnister. Objektets lys, som var konstant, beskrives som middel. Ingen lyd hørtes. Observations-tid ca. 4-5 min.

Samme dags aften kl. 22.00 og 22.02 indgår der til Alarmeringscentralen fra henholdsvis Hillerød og Brøndby Strand, meldinger om observationer kl. 21.56 og ca. 22.00 af et orangerødt objekt med en ildhale af gni-

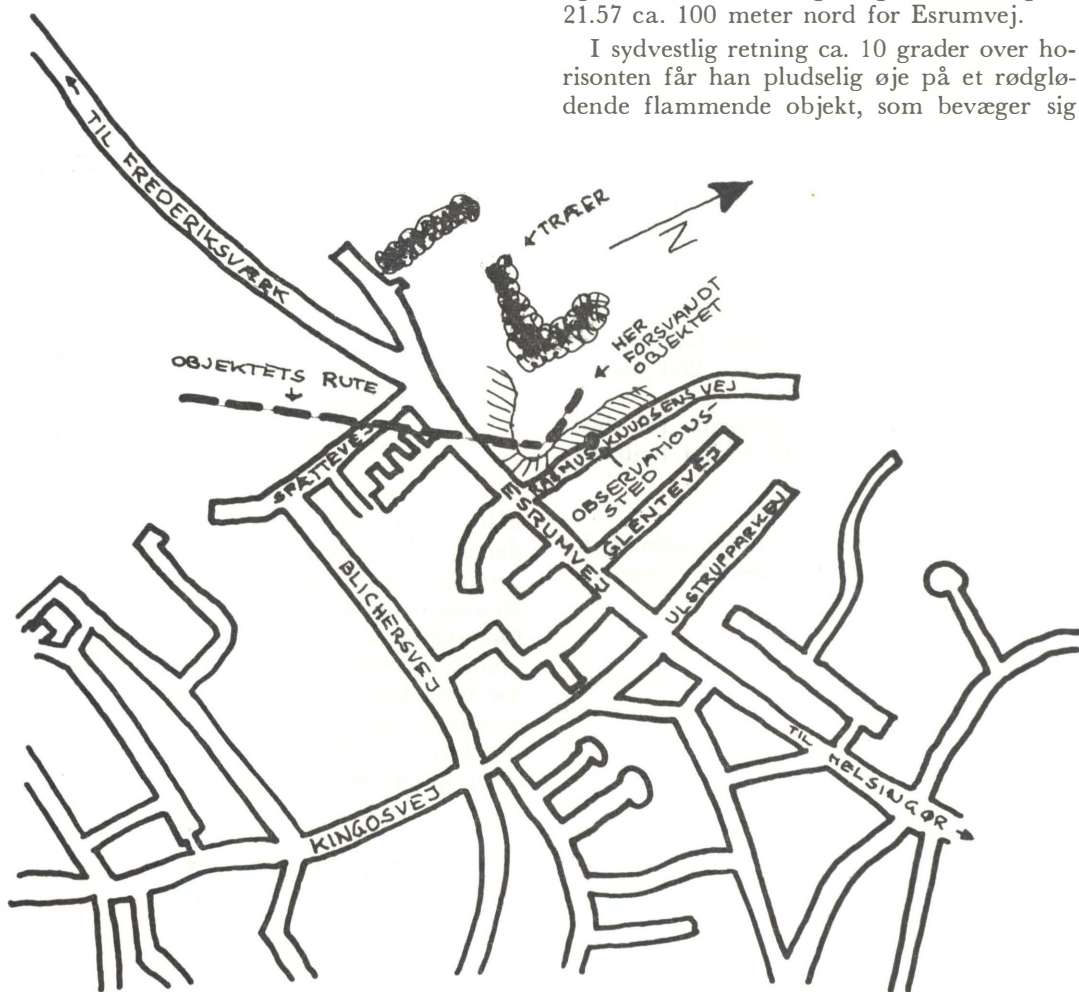
ster efter sig, der går ned i horisonten. Fra Hillerød er observationsretningen nordøst og fra Brøndby Strand i nord nordøst.

Da observationsretningerne krydser ved Helsingør, bliver der fra alarmeringscentralen givet besked om at holde skærpet udkig i området.

Først senere indgår der rapport om følgende hændelser:

Søndag aften d. 15 april 1973 går hr. NN aftentur på Rasmus Knudsensvej i den vestlige udkant af Helsingør og befinder sig kl. 21.57 ca. 100 meter nord for Esrumvej.

I sydvestlig retning ca. 10 grader over horisonten får han pludselig øje på et rødgående flammende objekt, som bevæger sig

henover lavt beboelsesområde og hen imod ham. Observatørens første indtryk er, at objektet vil ramme ham, men i ca. 50 meters afstand foretager det pludselig en skarp drejning til højre (mod nord) for derefter at standse brat over en sumpet fordybning i terrænet.

Objektet befinder sig nu ca. 30-40 meter nordvest for observatøren og ca. 10-15 meter over jorden. I samme øjeblik som objektet standser, slukkes de ildrøde flammer og farven (lyset) går nu over i hvidt og derefter til en changerende orangerød farvetone. På dette tidspunkt er det ligesom objektets overflade krakelerer.

Som tidligere hjemmeværnsmand er observatøren fortrolig med at iagttage en genstand for at indprente sig dets enkeltheder, og i de næste 20 sek. holder han uafbrudt øjnene rettet mod genstanden. Derefter vender han sig om og råber til en mand, som han havde bemærket på vejen før objektets tilsynekomst. Da observatøren igen vender sig om for at se mod objektet, er dette borte; den anråbte person fortæller, at han ikke så objektet, men kun et skarpt hvidt blink i samme øjeblik, som han hørte observatør NN råbe. Hr. NN mener dog, at det er objektets slukning, der af den anråbte er blevet opfattet som et blink. Observatøren beskriver objektets udseende som på skitsen, der – som de øvrige illustrationer til de danske rapporter – er udarbejdet af tegneren Henrik Pedersen efter anvisning af observatøren.

Hr NN beretter at genstanden var ca. 6 meter lang og 1½ meter høj og med konisk form. På siden af objektet var der en kuppel foruden 3 vinduer med sorte kanter eller rammer. Man kunne ikke se noget gennem

vinduerne, der lyste med et hvidt, neonagtigt lys. Objektet var ligesom delt igennem af en sort streg eller stang. Ovenpå kroppen ragede 4 firkantede flader ud. Ved kroppens bagende sås en lysbue, ligesom der stod 3 stillestående lysstråler ud fra bagenden. De lyste hvidt. Under observationen hørtes ikke en lyd fra genstanden.

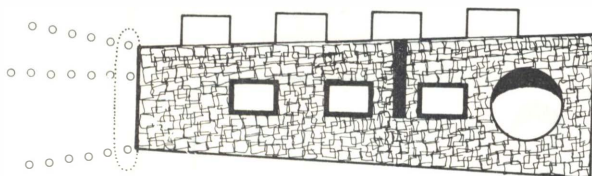
Vejret den pågældende aften var letskyet og vindstille. Det var næsten mørkt på observationstidspunktet.

En undersøgelse af forskellige forhold på observationsstedet er igang og såfremt der fremkommer noget af interesse i forbindelse med observationen, vil det blive bragt senere.

I forbindelse med denne observation er vi iøvrigt stødt på noget nyt. Det har nemlig vist sig, at „landingsbanen“ er beliggende i et radiodødt område. Dette kom frem, da en af observatørens bekendte hørte om tildragelsen. Vedkommende fortalte da, at han siden 1959 havde fløjet med radiostyrede modelfly på en åben plads, der støder op til observationsstedet, og det er konstateret, at der i en nordgående linie herfra eksisterer en „mur“, der er uigennemtrængelig for radiosignalerne til modelflyet. Denne erfaring er bygget op igennem årene af adskillige knuste modeller. Uden at komme ind på det radiotekniske, skal det anføres, at man tit, når radioforbindelse etableres mellem sender og modtager, der begge befinder sig på jorden, har et dødt punkt, hvorfra der ikke kan sendes, men såsnart senderen flyttes et par meter, er forbindelsen genetableret. Dette gælder også i de tilfælde, hvor det „døde“ område befinder sig mellem sender og modtager. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at disse problemer ikke kendes, når modtageren

*Genstanden fra Helsingør. →
Målestok 1:100.*

— — —
*Alle illustrationer er udarbejdet af tegneren
Henrik Pedersen.*

ikke står på jorden (flyver); men de findes altså her i en højde af mindst 100 meter. Der vil nu blive foretaget forsøg og målinger på „muren“ og såfremt der opnåes resultater, skal vi vende tilbage med kommentarer til fænomenet. *Er der nogle af læserne, som har tilsvarende erfaringer?*

— — —

Omtrent samtidig med denne observation, nemlig lidt før kl. 22.00, ser en dame og hendes datter, som bor i den vestlige del af Helsingør (Rosenkildevvej), i sydvestlig retning, 30 graders højde, et stærkt hvidt lysende objekt omgivet af en lyseblå Corona. Objektet bevæger sig i en kurs fra nord mod syd og er synligt i 1/2 minut. Lyd høres ikke fra objektet. Det vides, at andre personer i Helsingør har haft observationer på dette tidspunkt, men desværre er det ikke lykkedes os at få rapporter fra disse.

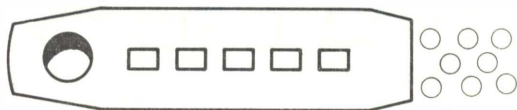
— — —

Kl. 22.00 kom 2 unge piger kørende nord for Ganløse i syd-sydvestlig retning. De ser da i sydvest i 5 graders højde et stærkt hvidt lysende objekt med en corona af stråler. Objektet, der forbliver i samme område, bevæger sig under den 45 minutter lange observation i op- og nedadgående bevægelser og forsvinder til tider ned bag et mosekrat.

De nærliggende 2 gårde blev under observationen oplyst af objektets lys. Objektet omtales af begge observatører „som solen“. Da begge piger var ret opskræmte over hændelsen, afventede de ikke objektets forsvinden.

— — —

Kl. ca. 22.10 kommer tre personer kørende i bil ad Attemosevej-Kong Valdemarsvej (nord for Søllerød), og ser da på den nordlige himmel i 45 graders højde et 10-øre stort objekt med ildrød hale efter sig, og et ulige antal firkantede vinduer.

Objektet, som havde kurs fra øst mod vest, forsvandt bag nogle træer. Ingen lyd høres. Observationstid ca. 10 sek.

— — —

I forbindelse med observationerne søndag d. 15. april 1973 skal vi kort erindre om en observation d. 27. august 1960 ved Helsingør, 1,5 km. nord for Kronborg. (Flyvende ubåd over Øresund). Objektet blev beskrevet således; en aflang grå genstand på ca. 8 meter. Forreste del spidset ind og bagerste del afstumpet. På forreste del var der på siden en slags plastic-kuppel og på bageste del på siderne noget der lignede finner. Objektets farve beskrives som grå. Objektet blev observeret svævende 4-5 meter over havoverfladen på en strækning af 700 meter, hvor efter de omtalte „finner“ blev trukket ind og genstanden langsomt forsvandt ned i vandet for ikke mere at vise sig. Hastighed 10 km. i timen. Ingen udstødning eller støj.

(Rapporten er optaget i 1960 af Alfred Hansen, Espergærde).

X. P. Madsen

Landing på Leusderheide

G. S. Wiersema.

Dette er historien om en landing som skal ha funnet sted på Leusderheide ved Soesterberg lørdag den 25. marts 1972. Leusderheide er en større myrstreking øst for Utrecht i Holland.

Jeg fikk først rede på landingen og historien om mannskapet gjennom aviserne, som i enkelte tilfelle hadde historien på første side. Det var først etter flere måneder, at jeg fikk rede på at saken var blitt nøye undersøkt av NUSC. Det Nederlandske Ufologiske Studiesentrum, i Haag. Dettets rapport ble publisert i Ufologisch Informatief Tijdschrift (Ufologisk Informasjonsmagasin) for maj-juni 1972.

Vitnet antas å være en fremtredende forettningsmann som foretrekker å være anonym, men jeg forstår at hans fulle navn og adresse er arkiveret hos NUSC. Vi skal kalle ham herr B.

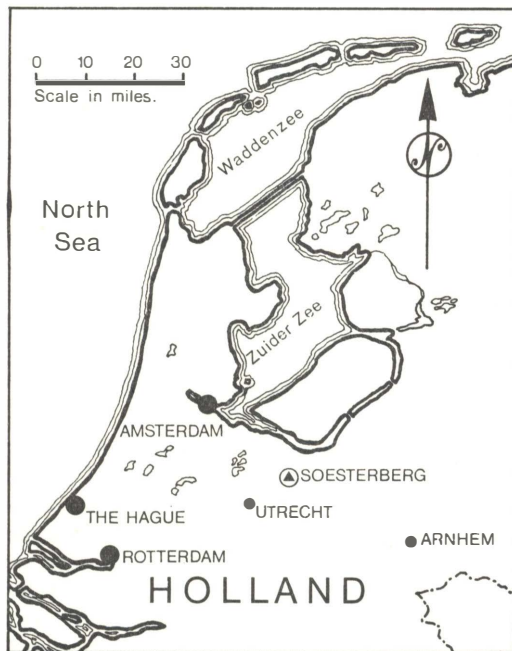
NUSC fikk først enkelte korte detaljer fra fru v. d. V., herr B's niese. Hun fortalte at hennes onkel hadde fortalt henne en meget merkelig historie, at han var meget forvirret og at han hadde fortalt om hendelse til bare noen få slektninger, idet han var redd for å bli gjort til narr. Fru v. d. V. oppfordret NUSC til å sette seg i forbindelse med hennes onkel, hvilket ble gjort telefonisk. Da historien virket tilforlatelig, ble han oppsøkt av represententer for NUSC. Herr B. ble oppfordret til å gjengi historien flere ganger og versjonene var identiske. Forsøk på å sette feller for ham mislyktes også.

Her er vitnets rapport, som den ble publisert:

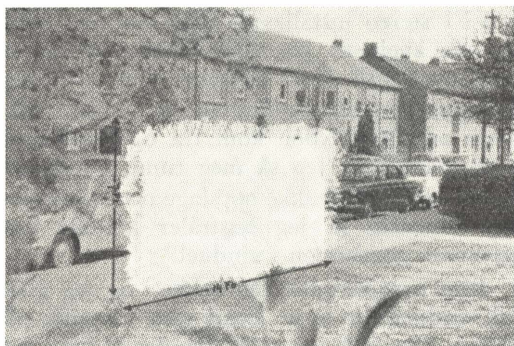
„Lørdag, den 25. mars i år våknet jeg ca. kl. halv fire om morgenen på grunn av en sterk, summende lyd. Først trodde jeg at min

HI-FI stereo installasjon ikke var blitt slått av om kvelden; Jeg vilde imidlertid da ha lagt merke til dette tidligere. Det viste seg, at apparatet var avslått, og jeg ble da i villrede om hvor lyden kom fra og hvad som forårsaket den. Jeg så meg rundt i rommet igjen, men kunde ikke oppdage noe mistenkelig. Plutselig så jeg lysstråler komme inn gjennom persiennen i vinduet.

Min nysgjerrighet ble vekket, og jeg gikk til vinduet for å se, hvad som foregikk på gaten. Der fikk jeg se et blendende hvitt lys som om noen hadde tent på en bengalsk belysning. Jeg skimtet også en slags „tåke“ i

nærheten av lyset. „Tåken“ dannet likesom et „gjerde“ på fortauget og var ca. 4 meter langt og ca. 2 meter høyt. Bak dette stod min bil perkeret, en VW 1300. Jeg forstod ingenting og trodde først, at bilen hadde tatt fyr. Jeg tok på meg tøfler, grep bilnøklerne, tok på en jakke og løp ut inngangsdøren uten, som jeg oppdaget senere, å lukke den etter meg.

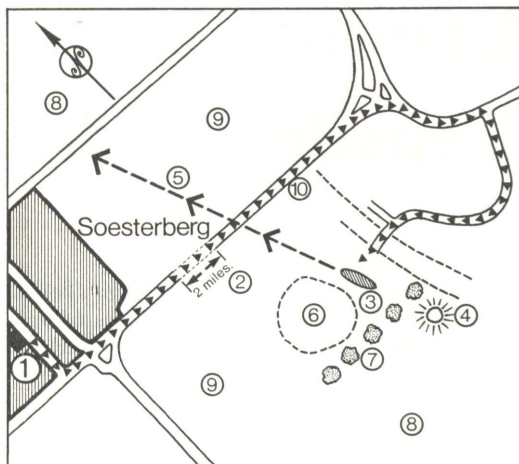

Billedet, der er taget gennem vinduet hos hr. B, viser stedet, hvor han så det mærkelige lys.

Jeg åpnet bildøren idet jeg la merke til at bilen ikke var dekket av rimfrost som vanlig om nettene, men drev av vann, hvilket ikke var tilfelle med de andre parkerte biler. Det måtte sannsynligvis ha vært en hetekilde tilstede. Var det lyset eller „tåken“? Jeg begynte imidlertid ikke å undre meg over dette før senere. I alle fall var dette noe utenom det vanlige og virket uhyggelig på meg. Da jeg hadde startet bilen, kröp likesom „tåken“ rundt bilen og samtidig følte jeg at bakenden bumpet, som om „noen“ hoppet opp på støtfangeren.

I speilet så jeg lyset (eller ilden) bak i bilen, og jeg trodde igjen at den var i brand. Jeg fikk panikk og ga gass. Jeg kjørte avsted uten egentlig å vite hvorhen.

„Jeg må kjøre,“ tenkte jeg, „kanskje jeg kan få slukket ilden på den måten“. I enden av gaten svingte jeg til venstre og etter å ha passert et tørt dike og et par trær, kom jeg ut på en asfaltvei. Jeg fikk igjen panikk og var redselsslagen. Jeg prøvde å tilkalle folks oppmerksomhet, hvis der overhovedet var noen, men hornet var dødt. Det syntes som

Tallene på tegningen (der ikke er i korrekt målestokk) henviser til: 1. Hr. B's hus. 2. Leusderheide (bemærk afstanden her, ca. 3 km). 3. UFO'ets landingssted. 4. Lysfænomenet. 5. UFO'ets kurs, da det fløj bort. 6. Område for faldskærmsudspring. 7. Fem trær på række. 8. Militært øvelsesområde. 9. Område med travækst. 10. Vejen, hr. B kørte.

om jeg var tvunget til å kjøre. Jeg møtte ingen og jeg tror ingen så meg. Jeg hadde følelsen av, at hvis jeg stoppet, ble jeg drept. Hukommelsen var lammet.

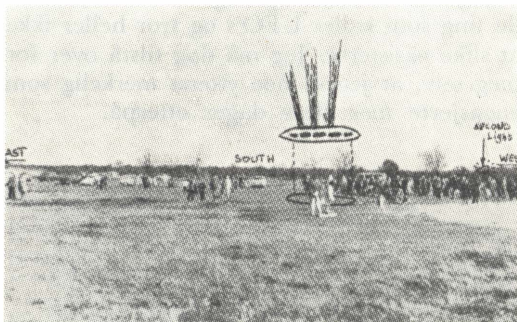
Etter å ha kjørt en stund, kom jeg til en vei som var sperret av en kjetting. Da jeg var 4 eller 5 meter fra denne, ble den strammet på en uforklarlig måte og brast derpå like uforklarlig. Jeg stoppet. Jeg oppdaget da at jeg hadde kjørt i 7 minutter (4 kilometer viste det seg å være senere.) Jeg befant meg på et område på Leusderheide, hvor det normalt ikke ferdes folk. Det viste seg senere at jeg var kommet inn på et militært øvelsesområde.

Etter å ha tørket sveden fra pannen, så jeg ut av vinduet. Jeg fikk da øye på en menneskeliknende figur som sprang forbi. Den kom bakenfra å syntes å ha retning mot et sted rett foran meg. Plutselig forsvant den imidlertid. Jeg gikk ut og så da tydelig foran meg et enormt objekt omgitt av en grønnlig gløden. Til venstre så jeg et ovalformet klart lys som beveget seg mellom noen trær mot gjenstanden foran meg. Kunde det

være det samme lyset som hadde omgitt bilen og fulgt etter meg hit?

Jeg fulgte forskrekket med, hvad som foregikk og bemerket at avstanden til objektet var 10 a 15 meter. Selve objektet var linseformet, iallfall set fra hvor jeg stod.

Det hadde etslags vinduer, hvorfra det strålte et grönlig lys. Jeg bemerket også at objektet hadde et metallisk utseende, som aluminium. Jeg så ingen sveisesømmer eller bol-

Udsigt over landingsområdet mod syd (øst tv., vest th. i billedet). Second light = det andet lys. UFO'et – og de øvrige markeringer på alle fotos – er indtegnet af de hollandske forskere.

ter. Vinduerne dannet en integrert del av skroget, dvs. det forekom ingen vindusrammer eller liknende. Fra toppen av objektet sås tre tykke, grønne strålebunder av liksom fluorescerende lys, som lyste opp mot himmelen som lyskastere. Etter min mening syntet det venstre lyset å være kontrollert, for ute mot enden, bak et av vinduerne, så jeg en menneskeliknende skapning som betraktet de grønne lysstrålene, og som syntet å utføre visse operasjoner. Da det ovalformede lyset hadde nådd objektet, syntet det å krype opp langs dette. Da det hadda nådd „taket“ oppstod en ny stråle som også var grønn og skintet mot himmelen.

Min nysgjerrighet overvandt skrekken. Først tenkte jeg: „Ah, hæren eller luftvåpenet har noe for seg“. Jeg gikk derfor litt nærmere objektet som var 30 a 40 meter langt og ca. 4 meter høyt. Dette var iallfall mitt inntrykk da. Det stod direkte på bakken. Det kunde godt tenkes at den menneskelignende skapningen, som hadde sprunget for-

bi meg för, hadde entret gjenstanden gjennem en luke. Den (skapningen) hadde nemlig plutselig blitt borte like over bakken i retning av objektet.

Da jeg kom nærmere, viste det seg i vinduet rett foran meg en skikkelse som betet meg. Den gjorde en bevegelse med den høyre hånd, som om den vilde antyde: Tilbake, tilbake! Jeg var da 3 a 4 meter fra objektet og så inn i det. Skikkelsen som jeg kunde se meget tydelig, syntet å telle med fingrene på venstre hånd: tre – fire –.

Skikkelsen så slik ut: Den var mellom 152 og 162 cm høy, kledt i en slags tettsittende overall av et merkelig materiale med mat metallisk glans. Kledningen hadde ingen sømmar og sluttet tett rundt vrister og håndledd. Rundt livet hadde den et belte som på høyre side var i forbindelse med et rør, som gikk opp bak ryggen og var festet i en høy, oppretstående krave ved siden av hodet. Hodet var ovalt med skrå mandelformete øyne, som ikke var helt like store og som syntet å lyse. Dette siste kan imidlertid skyldes det diffuse lyset som omgav objektet. Øynene syntet å se rett gjennom en og det syntet som om vesenet smilte, for overleppen var trukket opp.

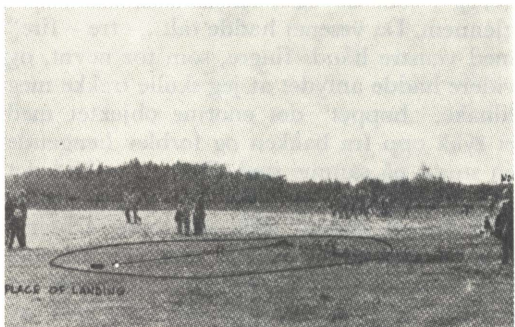
Bak vesenet la jeg merke til et slags instrumentpanel med blinkende mangefargede lys. Vesenet vendte hodet og betraktet dette, og det ga inntrykk av at alt var i orden. I dette øyeblikk fikk jeg se fler menneskeliknende figurer bak de andre „vinduerne“. De var alskilt fra hverandre av en gjennemsiktig „vegg“, som de også syntet å kommunisere gjennom. Da vesenet hadde talt „tre – fire“ med venstre hånds fingre, som før nevnt, og videre hadde antydnet at jeg skulle trekke meg tilbake, „hoppet“ det enorme objektet med et rykk opp fra bakken og forblev hengende en stund på samme sted. Deretter „flöt“ det 10 meter mot høyre för det tilsynelatende „ble slynget avsted“ uten overhodet å hvirvle opp stöv. Det forsvant med en lyd som best kan sammenholdes med den som en takstein frembringer når den glir ned av taket. Da objektet var blitt av størrelse som en tallerken, forsvandt de grønne strålene.

Det var nå bare synlig som en grå flekk med en blåhvitt glød midt på. Jeg la også merke til to rökstriper med et grønt skimmer mellom. Jeg vet jo ikke om det var rök, men det syntes slik for meg.

Observatøren, hr. B. peker i UFO'ets flyveretning. (Nord er tv.). Til venstre for hr. B står en af de hollandske UFO-forskere.

Objektet forsvant over et litet hus som tegnet seg svakt mot horisonten. Jeg begynte plutselig å fryse, noe jeg ikke gjorde under opplevelsen. Jeg hoppet inn i bilen som fremdeles hadde lysene på og kjørte hjem så fort jeg kunde. Hjemme var min hustru meget engstelig, og spurte hvor jeg hadde vært og hvorfor jeg hadde latt døren stå åpen. Familien hadde nemlig våknet da jeg startet bilen. Jeg satte meg ned og ba ett av barna gå ut og kjenne om bilmotoren var varm. Det var den og i motsetning til de andre parkerte bilerne, som var dekket av et frostlag, var den helt tørr. Jeg var hjem-

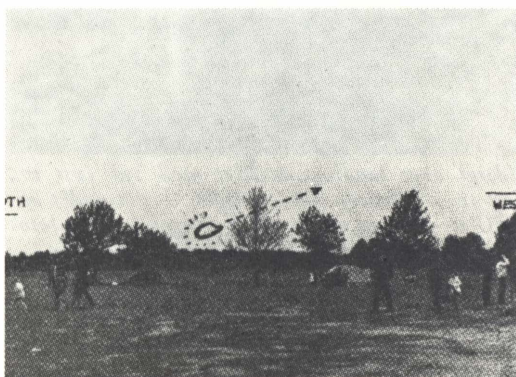

UFO'ets landingssted er indtegnet på dette foto. De tre mærker lignede „buller“.

me igjen kvart over fire om morgenen og hadde vært borte i tre kvarter.

Senere på dagen gikk mine barn for å se om objektet hadde etterlatt noen spor. Kjeden som hadde vært strukket over veien var avslitt (bruddt). Der var også et område med nedpresset gress samt avtrykk av mine bilspor. Jeg må altså ha vært der og sannsynligvis sett noe virkelig, men hvad?

Jeg har ikke fjernsyn og har aldri lest om de ting som kalles UFO's og tror heller ikke at slike eksisterer. Jeg må dog tilstå over for meg selv, at jeg så noe ytterst merkelig som engasjerte meg flere dager etterpå.

Der var ikke kommet blade på træet i midten af dette foto, der blev taget 2½ måned efter de øvrige. (Syd er tv., vest er th.).

De vil kanskje være istand til å finne en løsning på problemet. Vær så snill ikke å gi mitt navn til pressen, idet dette vilde ha hatt en uheldig virkning for min stilling på kontoret.“

— — —

Dette er en lang rapport og den er ennå ikke avsluttet. En senere del som skal handle om undersøkelserne foretatt på stedet, er endnu ikke tilstillet „Informatief Tijdschrift.“ Når dette er skjedd, vil vi søge at få den oversat til UFO-NYT.

FSR, nov.-dec. 72/PLH

Den ødelagte tennis- bane

DEN ØDELAGTE TENNISBANE

12. november, Rosmead, Sydafrika.

Hundredvis af nysgyrrige fra Middelburg området flokkedes mandag i det nærliggende Rosmead for at se en ødelagt tennisbane, der menes at have tjent som landingsbane for et UFO aftenen før.

Omkring kl. 21,30 om søndagen så politibetjente fra Middelburg et mærkeligt lysende objekt i kikkert. Det så ud til at skifte farve og form fra cirkulært til elliptisk. Betjentene sagde, at lyset svævede over „en bakke“ i Rosmead, hvorefter det forsvandt og kom til syne igen. Lidt senere så den netop hjemvendte Mr. Harold Truter, bestyrer for Rosmead skole, „en lysstråle som en projektør“ på himlen, og han samt hans kone og børn betragtede den i nogen tid. Han opdagede da, at klumper af tjære (der menes nok asfalt eller tjærebeton, tjære + skærver. Red.) var blevet flået op fra skolens tennisbane nær hans hjem. Næste morgen foretog han en nærmere inspektion og fandt, at der ikke var sket nogen skade på hegnet rundt om banen, og at lågen stadig var vel sikret med

ståltråd som den havde været, før objektet blev set. Han fandt det vigtigt, at man fandt stykker af tjære, der sad i klemme højt oppe i tennisbanens trådhegn. Den 13. fandt politibetjente, som afsøgte området, stykker af tjære på en bakke et stykke vej derfra.

— — —

Oberstløjtnant B. J. van Heerden, distriktschef for politiet i Middelburg, sagde, at rapporten fra hans mænd vedrørende objektet, stemte overens med beretningerne om det UFO, der blev set ved Fort Beaufort tidligere i 1972. (Se UFO-NYT nr. 1, 1973).

Da undersøgelserne gik videre fandt man, at et træ ved siden af tennisbanen ved Rosmead realskole var begyndt at gå ud. Det er et stort blå gummitræ, som viser tegn på afsvidning, ifølge van Heerden. Den teori er blevet fremsat, at de 3 til 4 meter store stykker af tjære, som var flået op fra banens belægning, var forårsaget af en gasekspllosion eller en hvirvelvind, men det forkastedes, da ikke et eneste stykke tjære var blevet vendt

om, og de andre træer i nærheden havde ikke lidt overlast.

Da nyheden om den mystiske skade rapporteredes, meddelte fire mænd, som havde stået på vagt ved et benzinlager fire hundrede meter borte søndag aften, uafhængigt af hinanden til politiet, at de havde observeret røde lys på banen.

„Det så ud som om nogen i en vogn uden forlygter, men med tændte baglygter, kørte rundt i cirkler på tennisbanen“, fortalte de politiet. Lysene forsvandt, sagde de, og så blev hele benzinlageret oplyst af et „mær-

keligt, blændende lys“. Riffelskytterne P. K. Nel og S. J. Rousseau berettede, at lysene var på banen og ikke lige ved siden af dem.

Selv om de foreliggende oplysninger ikke kan give bekræftelse på, at et UFO rent faktisk forårsagede skaden, er det ifølge oberstløjtnant B. J. van Heerden blevet fastslået, at skaden ikke kan være blevet forårsaget af mennesker. Han sagde desuden, at han hverken kunne forklare årsagen til hullerne eller de genstande, der var blevet set.

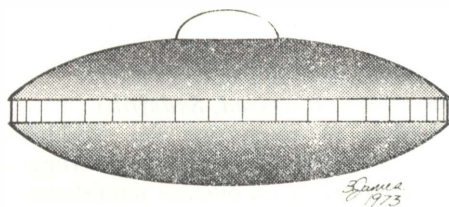
The A.P.R.O. BULLETIN,
januar-februar 1973 /BK.

UFO over Libanon

Mr. Walter Hamady, kunstprofessor, så sammen med flere andre et uidentificeret, flyvende objekt over Baakline, Shuf provinsen, Libanon, tidligt på aftenen den 4. august 1972. Mr. Hamady er bosat i USA, men vil ikke have opgivet sin nærmere adresse. På observationstidspunktet besøgte han sin onkels sommerresidens i Chemlan, hvorfra der er udsigt over Beirut lufthavn. Ved tusmørketid kørte Mr. Hamady, hans kone Mary og Mr. Hamadys tante til Baakline, og da de drejede ind i husets indkørsel, kom Hamadys fætre meget ophidsede og fortalte, at de lige havde set en „flyvende tallerken“. Det lille selskab skyndte sig ud på terrassen og så et klart, rødt lys bevæge sig „lige op i rummet“. To kikkerter var ved hånden – en Bushnell 7 x 35 og en Trinovid 8 x 32.

Den første observation, der fandt sted før Mr. og Mrs. Hamadys ankomst, beskrives af den ene fætter således (med Mr. Hamadys ord):

Han og hans kone og bror sad på terrassen og nød aftenen, da strømmen svigtede. De så sig om og bemærkede, at der stadig var strøm i deres onkels hus og i hele landsbyen.

Strømsvigt er ikke ualmindeligt i Libanon, så ingen tog sig særligt af det. Efter et lille stykke tid udbød Mr. Hamadys fætters kone, „Se den smukke, røde stjerne, det må være Mars!“ De så alle lige op og observerede en meget klar, rød stjerne. Mens de beundrede den, udsendte den en stor sky af sort røg og begyndte at bevæge sig mod sydvest. De løb ind efter kikkert, og kort efter ankom Mr. Hamady og hans kone og tante.

Da objektet fløj bort, vendte strømmen tilbage, men Mr. Hamady holdt ikke så nøje rede på tiden, så han ved ikke, nøjagtigt, hvor lang tid der gik, inden objektet forsvandt. Gruppen blev siddende på terrassen og nød den kølige aften og den sædvanlige brise fra bjergene.

Aftenen var klar, ingen skyer og ingen vind, bortset fra den lette brise.

Mr. Hamady, hans kone, tante og de to fætre gik over gården hen til rækværket, hvorfra de beundrede byen Deir El Quamar, hvor der fandt en højtidelighed sted, så hele landsbyen var klart oplyst. Nogen spurgte, hvor Storebjørn var, og Mrs. Hamady lokaliserede stjernebilledet og overraskedes ved at se et klart, rødt lys bevæge sig i det. Hun gjorde de andre opmærksomme på det, og de rettede kikkerten mod det. Mr. og Mrs. Hamady lod deres kikkert gå rundt, og en af fætrene råbte til sin kone om at komme hen til dem og tage deres kikkert med.

Hamady beskrev det objekt, han så i kikkerten, som to tallerkener anbragt ovenpå hinanden med en række vinduer lodret midt

på hele vejen rundt om fartøjet. Der var lys indeni, der ikke så mærkeligt ud, det lignede simpelthen lyset fra et hus om natten, varmt og gult. På fartøjets top, sagde han, var der en kuppel, som var oplyst på samme måde som vinduerne. Bagest eller agterud i bevægelsesretningen var der to lys. Hamady kan ikke længere huske, hvad farve disse lys var, men hans kone mindes, at det ene var rødt og det andet grønt. Der var ingen udstødning, støj eller synlig fremdriftsmekanisme, og bevægelsen var støt. Objektet fløj roligt mod sydøst med en fart omtrent som en propeldreven flyvemaskines og forsvandt derefter af syne. Se tegningen af det libanesiske objekt, udført af kunstneren Brian James.

The A.P.R.O. BULLETIN,
januar-februar 1973 /BK.

IVAN T. SANDERSON DØD

Den kendte naturforsker og produktive skribent Ivan T. Sanderson døde den 19. februar i en alder af 62 år.

Han blev første gang landskendt i 1937 med udgivelsen af sin bog „Animal Treasure“.

Bosat i Edinburgh, Skotland, foretog han i en alder af 17 år sine første ekspeditioner på foranledning af British Museum, for hvem han indsamlede visse små dyr i en periode mellem studier på Eton og Cambridge Universiteterne.

Efter at have modtaget sin doktorgrad (bachelor's degree) i zoologi, geologi og botanik, ledede han en lille ekspedition til Cameroun i Vestafrika, hvor han tilbragte et år med indsamlingen af smådyr og studiet af disse dyr i deres naturlige omgivelser. Denne ekspedition foregik på foranledning af British Museum og universiteterne i London og Cambridge.

I 1939 blev hans anden bog „Caribbean Treasure“ udgivet, og „Living Treasure“, der omhandlede Jamaica, British Honduras og Yucatan, fulgte i 1941.

Under anden verdenskrig var Sanderson tilknyttet den britiske flådes efterretningsvæsen. Derefter slog han sig ned i Columbia, New Jersey, USA, hvor han var bosat til sin død.

Blandt Sandersons senere bøger kan bl. a. nævnes „Elephants“ (1959), „Abominable Snowmen: Legend Come to Life“ (1961), „The Continent We Live On“ (1961) og „Ivan Sanderson's Book of Great Jungles“ (1966).

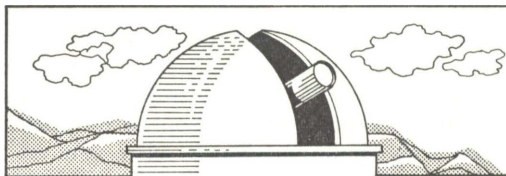
Mange UFO-interesserede vil huske Sanderson for hans fremragende bog „Invisible Residents“, udgivet af World Publishing Company i 1970. „Uninvited Visitors“ var en anden af hans bøger, der beskæftigede sig med UFO'er, og „Things“ og „More Things“ var to af hans bøger, der beskæftigede sig med uforklarlige ting og tildragelser.

Sanderson grundlagde „Society For The Investigation of the Unexplained“, og udgav organisationens tidsskrift „Pursuit“.

Ivan T. Sanderson var kendt og respekteret for sin indsats inden for UFO-arbejdet, og han vil blive savnet af mange.

The APRO Bulletin, jan.-feb. 1973 v/OH.

PS: UFO-NYT's læsere har bl. a. haft lejlighed til at stifte bekendtskab med Ivan Sanderson gennem hans artikel „Citater til eftertanke“, der blev bragt i UFO-NYT nr. 5, 1970, red.

Astronomi og rumfart

Luft, vand og jord

NASA har opsendt sporingssatellit, der skal udforske atmosfæren, havene og jordoverfladen.

National Aeronautics and Space Administration har opsendt en satellit, som skal tage de første lodrette temperaturmålinger fra rummet gennem skyerne, spore en strøm, der på mærkelig vis er ved at forsvinde fra vestkysten af Sydamerika, og den skal kortlægge jordens overflade termisk, så geologerne bedre kan forstå, hvad der sker under jordskorpen.

Nimbus-E (Nimbus-5 i omkreds), der har navn efter det latinske ord for regnsky, blev opsendt af NASA i december fra Western Test Range nær Lompoc, Californien. En totrins Delta raket anbragte det „sommerfugle“-formede observatorium i en cirkulær omkreds 1103 km oppe, nær polerne.

Det 772 kg tunge rumfartøj, der er det hidtil tungeste i Nimbus serien, medbringer seks højt udviklede instrumenter eller sensorer („følere“) – tre forbedrede instrumenter lig dem, der har været ombord i tidligere Nimbus-fartøjer og tre helt nye. Disse forsøgsinstrumenter, der er konstrueret for at forbedre menneskets kendskab til dets omgivelser til gavn for hele menneskeheden, vil foretage de hidtil mest præcise målinger fra rummet af verdenshavene, atmosfæren og jordens overflade. Målinger af hele jordkloden bliver foretaget to gange i en 24-timers periode, een gang i sollys (ca. ved middags-tid, lokalt) een igen i mørke (omkring midnat).

„Muligheden for at foretage lodrette temperatur- og vanddampsmålinger af vor planets atmosfære gennem skyerne for første gang er virkeligt et stort skridt fremad i meteorologiske undersøgelser“, siger dr. William Nordberg, Project Scientist fra NASA's Goddard Space Flight Center, Greenbelt, Maryland. „Mange dele af jorden er under skydække mere end halvdelen af tiden. Men nu vil vi med mikrobølge-instrumenterne i Nimbus-E være i stand til at gennemtrænge de fleste skyer. Præcise temperaturmålinger vil være en stor hjælp for meteorologerne i deres forsøg på at forbedre langtids-progno-serne for vejret.

Data fra mikrobølge-instrumenterne vil også være nyttige for skibe, der opererer i arktiske og antarktiske egne“, fortsatte dr. Nordberg. „Tynde skyer, så som cirrus og stratus, som er fremherskende i polaregnene, er relativt gennemsigtige i det elektromagnetiske spektrums mikrobølgeafsnit. Vi har planer om at kortlægge overfladeisen og vandet med mikrobølge-sensorer ombord i Nimbus-E, og vi vil måske endda være i stand til at differentiere mellem den tidligt og den senere dannede is“, fortalte dr. Nordberg.

Instrumenterne ombord i Nimbus-E skal også kortlægge Golfstrømmen ud for østkysten af De forenede Stater og Humboldtstrømmen ud for vestkysten af Sydamerika.

Golfstrømmen slynger sig op til 81 km fra Cape Hatteras i North Carolina til Florida. Infrarøde instrumenter i Nimbus-E vil kortlægge strømmens daglige position for

marinens vejrtjeneste. Ved at kende strøm-
mens særlige position hver dag kan sydgående
skibe prøve at undgå den, mens nordgående
skibe kan ride på strømmen, og derved få
nogle ekstra „gratis“ knob i timen. Betyde-
lige besparelser kan opnås for rederierne,
når de kender strømmens positioner fra dag
til dag.

Forandringer i Humboldtstrømmen ud for
vestkysten af Sydamerika har undret oceano-
grafer i årevis. *El Nino* kaldes en større for-
andring, der nu sker, og som forårsager store
økonomiske skader. Forandringen begynder
omkring december med en bevægelse sydpå
af det varme ækvatorialvand. Vandet ved
kysterne varmes op. Dette forårsager, at
Humboldtstrømmens kølige vand, der inde-
holder næringsstoffer, og som normalt kon-
trollerer vejret, forsvinder. Som et resultat
af dette forsvinder fiskene også og med dem
havfuglene, hvis ekskrementer giver stor eks-
port af det gødningstof, kaldet guano. Selv
afgrøder langs med kysten vaskes væk af de
store regnmængder og oversvømmelser, der
følger *El Nino*.

Den sidste alvorlige *El Nino* var i 1957-58,
men der har også været nogle mindre i 1953,
1963 og 1969. Videnskabsmænd frygter, at
den, som man nu tror langsomt er ved at dan-
nes, kan være en af de alvorlige.

Nimbus-E kan være i stand til at give vær-
difulde videnskabelige data om årsagerne til
El Nino; disse omfatter blandt andet tempe-
raturmålinger af havoverfladen, lodrette at-
mosfæriske temperaturprofiler og fordelingen
af skyer.

Nimbus-E har også et eksperiment med at
måle jordens ressourcer, teknisk kaldet Sur-
face Composition Mapping Radiometer. Det-
te alsidige eksperiment vil give nye oplys-
ninger om geologi, hydrologi, agronomi,
oceanografi og meteorologi. Instrumenterne
skal måle temperaturen af jordens skorpe to
gange daglig (ved middagstid og ved mid-
nat) Data fra dette eksperiment er særlig
attraktivt for geologer, fordi man ved at ob-
servere temperaturforandringer gennem en
hel dag kan slutte sig til, hvad der sker under
jordens overflade.

NASA News, dec. 1972 /B.S.

Mærkelig sten fundet på Månen

Udgaven af *Soviet Aerospace* fra den 19. fe-
bruar 1973 bringer en interessant artikel om
en „monolit“, fundet i Stilhedens Hav, mens
Lunokhod 2, et fjernstyret, ubemandet må-
neekspeditionsmodul, opererede i forbjerger-
ne til Taurusbjergene. Lunokhod styres af
mennesker fra kontrolcentret i Zvezdnoy Go-
rodok (Stjernebyen), udenfor Moskva.

Artiklen fortalte, at „stenpladen, som har
forbløffet videnskabsmændene en del“, har
en glat overflade, som ikke ligner de andre
store sten i det område, og at det modstod
„månebilens tryk på 100 atmosfære“ (1.407
lb. pr. kvadrattomme), som kun afsatte et

let spor i det tynde støvlag, der dækkede pla-
den. Tillige stod der i artiklen, at forskerne
har fastslået, at pladen „forekommer meget
yngre“ end andet stenmateriale i det om-
råde.

På grund af monolittens besynderlighed,
beslattede forskerne at gå videre med under-
søgelsen af den for at bestemme dens kemi-
ske sammensætning og magnetiske egenska-
ber, samt transmittere TV billeder. Objektet
blev fundet den 13. februar, og man plan-
lagde at fortsætte undersøgelsen til den 16.
Grundfjeldet i vedkommende område er ef-
ter beskrivelsen forskelligt fra det observerede

og tidligere kontrollerede materiale, og fordi også monolitten er så forskellig fra det omgivende grundfjeld, spekulerede videnskabsmændene på, om en sådan kombination er tilfældig. Hvis der fremkommer yderligere oplysninger om denne opdagelse, vil vi søge at bringe dem i en senere udgave af UFO-NYT.

The A.P.R.O. BULLETIN,
jan.-febr. 1973 /BK.

NASA har valgt forskere til Mariner-7 missionen i 1977

Washington – De videnskabsmænd, der er udvalgt som forskningsledere ved Mariner rumsondernes passage af Jupiter og Saturn i 1977, er delt op i 11 undersøgelsesgrupper.

Målet for Mariner-77 missionen vil blive fjernudforskning af Jupiters og Saturns planetsystemer og det interplanetariske område mellem Jorden og Saturn.

200 ansøgninger

De 90 videnskabsmænd, der udgør undersøgelsesgrupperne, blev udvalgt blandt 200, der havde indgivet ansøgning til National Aeronautics and Space Administration for den fireårige periode, hvor sonden vil tilbagelægge 1298 millioner km.

Mariner-77 eksperimenterne vil omfatte:

- *Billedoptagelser:* Mariner vil visuelt karakterisere Jupiter og Saturn, deres måner og Saturns ringe, der strækker sig ca. 80.000 km ud fra planeten.

- *Radioforskning:* Materialet skulle give oplysninger om bestanddele i Saturns ringe, de to planets atmosfærer og naturen af den interplanetariske fysik.

- *Infrarød spektroskopi og radiometri:* Jupiters og Saturns globale og lokale energi-

balance skal måles i forbindelse med aflæsning af deres reflekterede solenergi. Mængderne af brint, helium, metan og ammoniak skal bedømmes tillige med sammensætningen og varmeegenskaberne i Saturns ringe.

- *Ultraviolet spektroskopi:* Et ultraviolet spektrometer skal analysere planeternes og deres måners atmosfære for at finde ud af, hvad de består af.

- *Magnetometri:* Det interstellare magnetfelt og også Jupiters og Saturns magnetfelter skal måles.

- *Plasma:* Den gensidige påvirkning mellem solvindens ioner og de to planeter skal måles.

- *Ladede lavenergi-partikler:* Forskerne vil studere magnetosfæren og Jupiters indfangede strålingsbælter, samt eventuelle magnetosfære og indfangede strålingsbælter i nærheden af Saturn. Lavenergiske, galaktisk kosmiske strålingspartikler skal også analyseres.

- *Interstellare kosmiske stråler og planetmagnetosfærer:* Forskerne skal afgøre identiteten af indfangede, højenergiske, planetare energipartikler og middel- til højenergiske, galaktiske stråler og ladede partikler.

- *Interplanetarisk, interstellart stof i partikelform:* Man vil opspore og afgøre mængden og hastigheden af stofpartikler ved påvisning af reflekteret solstråling og gennem optælling af partikelanslag ved lysblink samt anvendelse af akustiske metoder.

- *Fotopolarimetri (måling af lysets polarisation):* Der vil blive foretaget målinger af de reflektive egenskaber hos Jupiters og Saturns atmosfæriske partikler og også af de reflekterende og spredende egenskaber ved de to planets måner og Saturns ringe.

- *Planetarisk radioastronomi:* Den ikke-termiske udstråling fra de to planeter, samt deres plasma-resonanser og magnetosfærer skal måles.

To rumsonder

Mariner-77 programmet vil omfatte opsendelsen af to rumsonder i 1977; de skal gå forbi Jupiter og derefter udnytte denne planets gravitet og banehastighed til accelera-

tion og videre fart mod en forbiflyvning af Saturn. Det skulle altså være muligt at komme i nærheden af begge planeters måner.

De to Mariner-77 rumsonder vil blive udstyret med ens instrumenter, men de skal

eventuelt flyve i lidt forskellige baner. Resultater fra Pioneer 10 rumfartøjet, der nu er godt på vej til en forbiflyvning af Jupiter, vil påvirke den endelige Mariner-77 planlægning.
Jan., 73, EJ /BK.

2 pionerer på vej til Jupiter

USA har sendt sin anden rumraket til Jupiter med NASAs Pioneer 11, der startede fra Kennedy Space Center i Florida den 5. april 1973.

Pioneer 11's tur til den største og mest aktive af planeterne vil tage under to år.

Den ubemandede rumsonde vil have flere opgaver at vælge imellem – både ved Jupiter og langt udenfor. Hvilke man vælger, vil afhænge af resultaterne fra Pioneer's forgænger, Pioneer 10, der nu er over tre fjerdedele af vejen til Jupiter. Pioneer 10 vil foretage den første rekognoscering af den gigantiske planet i perioden mellem den 1. og 6. december 1973.

Hvis Pioneer 10 svigter, vil Pioneer 11 overtage dens opgaver. Ellers kan Pioneer 11 gå i en anden kurs henover planetens overflade og foretage målinger og tage billeder, der vil komplettere dem fra Pioneer 10. Rumsonden kan også udforske en anden af Jupiters planetstore måner. Efter passagen kan den følge Pioneer 10 og blive det andet menneskeskabte objekt, der slipper ud af solsystemet, eller opgavens ledere vælger måske at lade den gå i en bane rundt om Solen i nærheden af Jupiters. En mulig bane kunne føre den til Saturn i 1980.

Et af Pioneer 11's mål, Jupiter, er enestående blandt planeterne. Den er enorm, farvestrålende og den mest dynamiske planet i solsystemet. Den har tilsyneladende sin egen indre energikilde og er så massiv, at den næsten er en lille stjerne. Dens tætte, skyede og urolige atmosfære indeholder måske de nødvendige bestanddele til frembringelse af liv.

Jupiters omfang er over 1.000 gange større end Jordens, og dens masse er mere end dobbelt så stor som alle de andre planeters tilsammen. Stribet i lysende gulorange og blågrå farver flyder den i rummet ligesom en spraglet gummibold. Den har en enorm rød „plet“ på den sydlige halvkugle og drejer sig rundt mere end dobbelt så hurtigt som Jorden. Af dens 12 måner er to, Ganymedes og Callisto, på størrelse med planeten Merkur, og to andre, Io og Europa, er så store som Jordens måne.

Af hensyn til muligheden for, at man lader Pioneer 11 følge efter Pioneer 10 (således at den forlader vort solsystem og flyver videre ud i Mælkevejen) har man udstyret denne sonde med en plakette magen til Pioneer 10's (UFO-NYT nr. 2, 1972). Så har man givet eventuelle andre intelligensvæsener mulighed for at fastslå, hvorfra den kommer.

Rumkontrollen kan udføre de forskellige valg, der står åbne for Pioneer 11, ved at variere rumfartøjets bane forbi Jupiter – idet de bruger planetens gravitet og banebevægelse til at ændre rumsondens fart og retning.

Banen vil blive udvalgt på basis af de videnskabelige spørgsmål, der rejses af Pioneer 10's tur forbi planeten. Nogle foreslåede passagebaner kræver, at man går så nær som en fjerdedel af Pioneer 10's nærmeste afstand. Det vil sige kun 35.000 km over Jupiters sribede skytoppe.

Hvor nær man vil gå til Jupiter afhænger af Pioneer 10's resultater angående planetens strålingsbælter. Mange videnskabsmænd mener, at bælterne er helt op til en million gan-

ge kraftigere end Jordens, med en intensitet, der hurtigt tiltager, eftersom man nærmer sig planeten. Hvis dette er korrekt, kunne bælteerne sætte en rumsonde, der kom for tæt på, ud af funktion. Andre ukendte farer i nærheden af Jupiter kan også have indflydelse på afstanden og passagebanen.

De fleste enkeltheder ved Pioneer 11 opgaven ligger lige på grænsen af rumteknologiens formåen. Atlas-Centaur-TE-M-364-4 løfteraketten fjernede Pioneer 11 fra Jorden med 51.800 km/tm. – den samme fart som Pioneer 10 havde, og den gik hurtigere end noget tidligere menneskeskabt objekt. Pioneer 11 passerede Månen i løbet af ca. 11 timer.

Ved Jupiter vil Pioneer 11 være så langt fra Jorden, at radiomeddelelser ved lysets hastighed tager 90 minutter om at nå frem og tilbage (3 kvarter hver vej). Dette kræver præcist planlagte kommando-operationer.

Pioneer 11 vil blive kontrolleret af hyppige instruktioner fra Jorden. De 64 meter store „big dish“ antenner, der indgår i NASA's Deep Space Network (DSN), må lytte over en distance på 800 millioner km, når Pioneer 11 nærmer sig Jupiter.

Sondens instrumenter vil tage 20 slags målinger af Jupiters atmosfære, strålingsbælter, varmebalance, magnetiske felt, indre struktur, måner og andre fænomener. De vil karakterisere heliosfæren (solatmosfæren), de interstellare gasser, kosmiske stråler, asteroider og meteoriter mellem Jorden og Jupiter og videre på den anden side.

Den 260 kg tunge Pioneer 11 er stabiliseret, så den drejer rundt om sig selv med en fart, der giver instrumenterne en helcirkulær afsøgning fem gange i minuttet. Den anvender atomenergi som elektrisk kraft, for sollyset er for svagt ved Jupiter til et effektivt soldrevet system.

Omkostningerne for de to Pioneer Jupiter rumsonder, videnskabelige instrumenter, samt dataprocesser og analyser ligger på omkring 100 millioner dollars. Deri er ikke medregnet udgifterne til løfteraketter og indhentning af oplysninger.

Studier af Pioneer 11's mål, Jupiter, har

bragt mange mysterier for dagen. Planeten udsender forudsigeligt modulerede radiosignaler af enorm styrke. Tilsyneladende udsender den også omkring tre gange så megen varmeenergi, som den modtager fra Solen.

Jupiters atmosfære indeholder ammoniak, metan, brint og sandsynligvis vand, de samme ingredienser, der formodentlig har frembragt liv på Jorden for ca. fire milliarder år siden. Mange videnskabsmænd mener, at store områder nedenunder det kolde skytag kan have stuetemperatur. Disse betingelser kunne sætte planeten i stand til at frembringe levende organismer på trods af den omstændighed, at den kun modtager 1/27 af den solenergi, Jorden får.

Jupiter er stort set sammensat af brint og helium, universets hovedbestanddele. Planeten har måske ikke nogen massiv overflade. På grund af den store tyngdekraft går den måske fra en tyk, gasagtig atmosfære lige over i oceaner af flydende brint, videre gennem et mudret lag og derefter til en fast brintkerne. Ideer om, hvor langt nede under de stribede skytag der eventuelt ligger faste brint „isbjerge“ eller „kontinenter“, varierer med tusinder af kilometre.

Astronomerne har længe set voldsomme cirkulationer i planetens storstilede skystrømme og også andre træk. Et punkt på Jupiters ækvator roterer med 45.600 km i timen i løbet af dens ti-timers dag, sammenlignet med 1.600 km i timen for et lignende punkt på Jordens ækvator.

Et mærkeligt træk på planeten er den store røde plet, „Jupiters øje“. Denne enorme, klart røde oval er 48.00 km lang og 13.000 km bred, stor nok til at indeholde Jorden flere gange. Den røde plet kan være en kæmpemæssig, opretstående gassøjle eller måske en samling af brintis, der flyder på en boble af varm brint i den koldere brintatmosfære og hopper op og ned med 30 års mellemrum, mens den forsvinder og kommer til syne igen. Plettens røde farve kan skyldes tilstedeværelsen af organiske forbindelser, livets byggesten, frembragt i Jupiters atmosfære.

NASA NEWS, 73-41. [EJ]

Oversætt.: BK

Overtræder den fartbegrænsningen?

PASADENA. CAL. (AP). En galakse som synes å bryte den vitenskapelige lov – at intet objekt kan bevege seg hurtigere enn lyset – er blitt rapportert ved et møte av astronomer her.

Galaksen beveger seg etter rapporten like-
som to Quasarer – de mystiske objekter langt
ute i vårt univers som utvikler enorme
mengder radiobølger – tilsynelatende med
en hastighet over 300.000 km. i timen som

er lysets hastighet og som fysikerne mener er
den maksimale.

Rapporten vedr. den ultrahurtige galakse
ble referert på et møte i American Astro-
nomical Society, avdeling høyenergi astro-
fysikk, fra et dokument skrevet av Dr. Ken-
neth I. Kellermann ved Green Bank observa-
toriet West Virginia som beskjeftiger seg med
radioastronomi.

FSR, nov.-dec. 72/PLH

Solformørkelsen:

Rapport fra det store mørke

NOUAKCHOTT, verdens dyreste by, hvor
en flaske fra Las Palmas importert mineral-
vand koster 10 kr., er utgangspunktet for vor
lille ekspedition, ud i den Mauritanske ørken,
til århundredets solformørkelse. Omkring
4.000 videnskabsmænd, amatører og
andet godtfolk med tid og penge nok er sam-
let her for i lidt mere end seks minutter at
opleve Månen totalt dække solskiven. Jour-
nalister fra hele verden støver rundt i ørken-
sandet med båndoptagere, fotoudstyr og re-
porterblokke for at holde de mange millioner,
der ikke nåede hertil, godt orienteret om fæ-
nomenet. Mange af de der er hernede kendte
dårligt nok landet Mauritania før de kom
her, og når de rejser herfra igen efter at have
været her knap et døgn, har de atter glemt
landet; kun de resultater de bringer med sig
hjem fra solformørkelsen interesserer dem.

Det er ikke alle et årtusinds ca. 2375 solfor-
mørkelser der er så stor interesse for som den-
ne. De „lærde“ fortæller, at vi skal et par
hundrede år tilbage i historien for at møde
en tilsvarende, og at vi først i midten af det

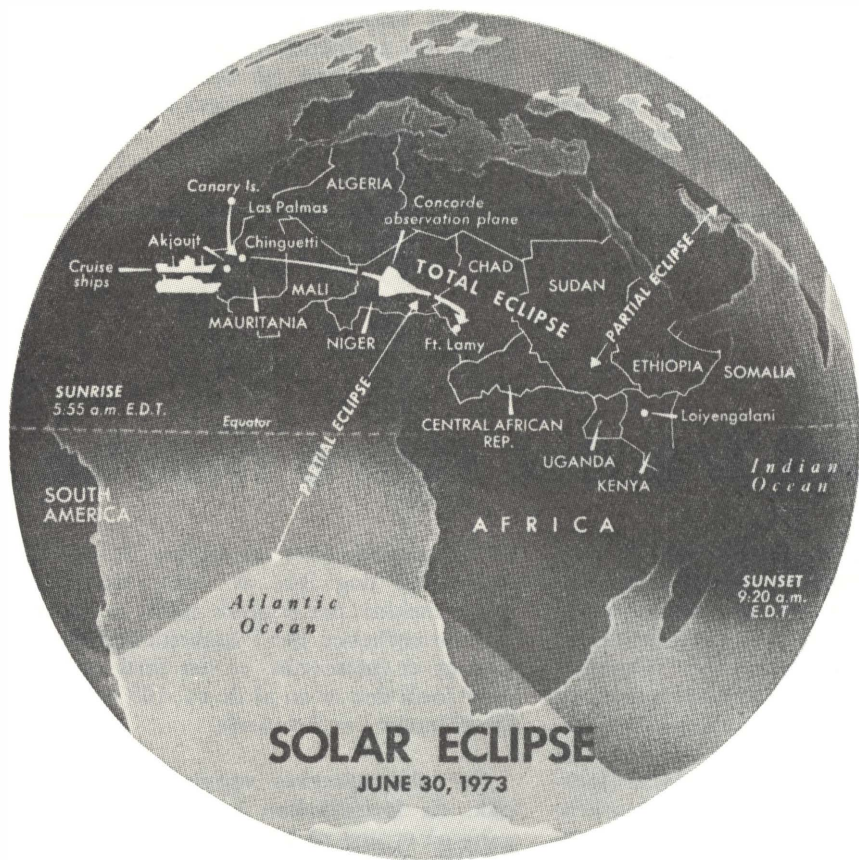
21. århundrede atter kan opleve det. Dermed
menes der dog ikke at solformørkelser er
uhyre sjældne; der er altid mindst to om året!
Når formørkelsen her i Mauritania den 30.
juni er så interessant, er det først og frem-
mest fordi den er en af de ca. 105 totale, der
forekommer i et årtusinde.

En solformørkelses varighed fra det øje-
blik, da formørkelsen begynder ved solop-
gang på et sted på Jorden, til den slutter ved
solnedgang på et andet, er højst ca. 6 timer.
Den tilsvarende varighed for totaliteten ved
en total er ca. 4 timer. På et og samme sted
varer totaliteten under en total solformørkel-
se højst 7 minutter og 34 sekunder. En sol-
formørkelse er højst synlig over ca. 1/12 af
jordoverfladen. Alt dette er teoretisk og kræ-
ver at formørkelsen foregår på Ekvator, og at
Solen og Månens bane skæres i en og samme
vinkel; enhver afvigelse afkorter totaltiden. I
det aktuelle tilfælde er totaltiden længst, 6
minutter og 50 sekunder, midt i Sahara og
ved observationsstedet mellem Atar og Ak-

joujt nord for Nouakchott 6 minutter 15 sekunder.

Den store videnskabelige interesse for totale solformørkelser er, at man er i stand til at indsamle og måle en masse solfænomener,

at man tilsammen har ofret omkring $\frac{1}{2}$ million svenske kroner på rejse og teknisk udstyr. En drilagtig sky i de afgørende minutter har ofte gjort alle anstrengelser omsonst. For at komme uden om alle disse vanskeligheder

*Solformørkel-
sen 30. juni
1973.*

*Området mar-
keret med „To-
tal Eclipse“ er
den smalle
(max. 256 km
brede) stribe af
Jorden, hvor
Månen dække-
de fuldstæn-
digt for Solen.
I „Partial
Eclipse“-om-
råderne var
hele tiden en
større eller
mindre del af
solskiven syn-
lig.*

der kun lader sig betragte under nævnte forhold. Da en formørkelse kun yderst sjældent indtræffer, hvor de store veludrustede faste observatorier er placeret, er astronomerne henvist til at opstille deres instrumenter i formørkelseszonen og der gøre deres iagttagelser. Udrustningen af sådanne ekspeditioner kan tit være en kostbar historie. Lederen af Det Svenske Astronomiske Selskab, der er hernede med ca. 60 deltagere, fortæller mig

har navnlig den franske astronom B. Lyot i des senere år arbejdet på at konstruere en såkaldt coronagraf, et instrument, der tillader målinger af Solens nærmeste omgivelser enhver klar dag. Med et sådant apparat opstillet i den tynde og rene luft på Pic Du Midi i Pyrenæerne er det lykkedes Lyot at iagttage de inderste og lyseste dele af coronaen uden for en total solformørkelse.

Den 30. juni om morgenen kører vi om-

kring tre timer ud i ørkenen til et observationssted ved formørkelsens centerlinje. Temperaturen er tæt på de 50 grader og vejen dårlig, så af og til sidder den ene vogn fast i sandet og må skubbes fri. Luften er meget tør og overalt lægger der sig et fint lag sandstøv, hvirvlet op under kørslen. Det lette skydække, der fra tidligt morgen har hængt i retning mod kysten, løses langsomt op medens astronomerne foretager de sidste justeringer af deres instrumenter. Ved at se gennem mørke filmstrimler følger vi hvordan Månen langsomt bevæger sig ind over solfladen. Det store øjeblik nærmed sig for vores første og største totale solformørkelse.

En ganske svag anelse af skumring dækker den okkergule ørken. Alle astronomerne venter anspændt; for dem er de vigtigste øjeblikke de få sekunder før og efter totaliteten. Studerende fra Lunds universitet har medbragt et sindrigt apparat til at måle spektre i den yderste corona medens andre koncentrerer sig om stjernehimlen. Pludselig er det som om lyset slukkes og på få sekunder er her aldeles mørkt; solens diamantring efterfølges af en strålende corona omgivet af stjerner som var det nat, kun hele vejen rundt i horisonten anes et morgenrødt skær på grund af Månens forholdsvis lille skygge på Jorden. De indfødte, beduinerne, kaster sig til jorden, beder, synger og skriger af rædsel – de tror dommedag er kommet! Fra 10.41 til 10.46 oplever vi dette helt fantastiske syn, og forstod man ikke før astronomernes fanatisme for dette fænomen, er man overbevist nu – og parat til at rejse til Ceylon i 1980 for atter at opleve dette helt ubeskrivelige.

Et hold videnskabsmænd med kostbare instrumenter er tidligere på dagen gået ombord i overlydspassagerflyet Concorden på Las Palmas, og med en hastighed af næsten to en halv gang lydens suser de afsted mere end tyve kilometer over ørkenen for at opleve en næsten 80 minutters totalitet, før de atter lander i Nairobi.

Da skyggen når vort observationssted, forbavses vi over at temperaturfaldet er enormt og i løbet af et øjeblik hundefryser vi. Da sol- og dermed dagslyset vender tilbage, sker

det lige så pludseligt som det forsvandt, og et kort øjeblik fornemmer man Månens skygge fare hen over ørkenen! De store temperatursvingninger bevirker vindaktivitet og i en lille halv time raser en sandstorm i kølvandet af formørkelsen.

Sent samme aften forlader de fleste af de ca. 4000 tilskuere tilfredse og trætte Mauritanis lille hovedstad. Enkelte har brugt op til tyve år til at forberede, hvad de oplevede i dag, og i de kommende år skal de indsamle resultater nøje studeres. Om syv år mødes de fleste igen i Østen, og jeg kan varmt anbefale alle at sikre sig plads til Ceylon; det er en oplevelse uden sidestykke og helt ubeskrivelig.

Per Meistrup

P. S.

Solformørkelsen havde også stor interesse for videnskabsmænd fra andre fagområder. Zoologer undersøgte dyrenes reaktion på det pludselige mørke, og sociologer har planer om at undersøge, hvorledes de lokale befolkningsgruppers adfærd vil være efter formørkelsen. Hos en stamme, Borona'erne i Kenya og Ethiopien, betragtes solformørkelser f. eks. som et dårligt varsel. Og selv om der måske ikke hænder dem noget ubehageligt efter formørkelsen, kan de meget vel finde på at bruge den som påskud til at skille sig af med upopulære medicinmænd etc.

red.

Partiel solformørkelse

forekommer den 10. december 1973, synlig i Danmark. Formørkelsen begynder kl. 02.09 og slutter kl. 03.20. Den er på sit højeste kl. 02.44 og omfatter da 11/100 af Månens diameter.

Skriv- og Rejse-Kalender 1973. /OH

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

MØDE I REPRÆSENTANTSKABET

Spørgsmål efterlyses fra læserne!

I den tredje week-end i september afholder SUFOI sit halvårslige bestyrelsesmøde. Bestyrelsen – eller repræsentantskabet – består for tiden af 15 medlemmer (se fortegnelsen side 2 i bladet).

Ved disse møder orienterer man hinanden om de ting, som er blevet foretaget i de lokale afdelinger, siden man sidst mødtes. Desuden fremlægges regnskabet, og der bliver rig lejlighed til at debattere aktuelle problemer. Endelig fastlægges i store træk SUFOI's kommende aktiviteter.

Vi vil hermed opfordre læserne – der jo er medlemmer af SUFOI – til at indsende eventuelle spørgsmål eller forslag, som de måtte have vedrørende SUFOI's arbejde, til undertegnede. Det er sjældent, at læserne sender os forslag, hvilket nok delvis er vores egen skyld, da vi ikke gør tilstrækkeligt opmærksom på muligheden. Vi håber denne gang at få flere henvendelser, end tilfældet tidligere har været.

MEDLEM AF SUFOI

Der har været flere forespørgsler om, hvordan man bliver „medlem af SUFOI“. Svaret er det enkelte, at når man er fast abonnent på UFO-NYT, kan man betragte sig som medlem af foreningen. Som i så mange andre tilfælde findes der såvel passive som aktive medlemmer. I SUFOI's tilfælde har vi kun-

net glæde os over en lang række initiativer, som flere medlemmer har taget for at få startet lokale UFO-grupper, som skal diskutere UFO-problemerne. Flere af disse grupper har hjulpet SUFOI meget med lokale opgaver.

UFO-GRUPPERNE

Flere af de eksisterende grupper vil gerne have flere deltagere i diskussionerne. Det er ikke muligt på denne begrænsede plads at give alle oplysninger om grupperne. Vil interesserede høre nærmere om f. eks. gruppens gennemsnitsalder, emnevalg, størrelse, etc., kan det ske enten ved at skrive til undertegnede eller ved direkte kontakt med grupperne. Nedenfor er anført adresserne på de grupper, som har udtrykt ønske om at få flere medlemmer:

SUNDBY UFO-FORENING

Henrik Henriksen,
Lygtmagerstien 3,
2300 København S.

VIRUM UFO-KREDS

Flemming Ahrenkiel,
Niels Bohrs Allé 12,
2860 Søborg.

JØRLUNDE-GRUPPEN

Torkild Overvad,
Bøgevej 2, Jørnlunde
pr. 3550 Slangerup.

RØNNE-GRUPPEN

Torben Rønne-Larsen,
Kalkbrænderivej 8,
3700 Rønne.

ODENSE UFO-KREDS

Finn Frandsen,
Højstrupvej 60, st.,
5200 Odense Vest.

FELSTED-GRUPPEN

Kai E. Møller,
Felsted Vestermark,
6200 Åbenrå.

FREDERICIA-GRUPPEN

E. Frank Hansen,
Korskærvej 98,
7000 Fredericia.

RANDERS-GRUPPEN

Kurt Jensen,
Violvej 23,
8900 Randers.

ÅLBORG/Nr.SUNDBY-GRUPPEN

John Juhler,
Nørholmsvej 313,
9000 Ålborg.

Findes der rundt om andre grupper, som ønsker at få omtale i disse spalter, så bedes I skrive til undertegnede snarest. Vi vil også gerne høre om eksisterende grupper, som *ikke* ønsker yderligere deltagere.

STUDIEKREDSHEFTET

SUFOI fik i foråret fremstillet et 20 sideres duplikeret hefte, som kort orienterer om UFO-sagens udvikling og nuværende situation. Det bringer ikke de store nyheder for læsere, der i længere tid har fulgt med i dette blad, men for nye abonnenter kan heftet nok være en hjælp. – Nystartede studiekredse har ofte flere deltagere, som mangler lidt baggrundsstof, og det er primært med dette formål i tankerne, at heftet er fremstillet. Det indeholder desuden en komplet liste over den UFO-litteratur, som for tiden kan skaffes gennem de danske biblioteker! Heftebeholdes ved at sende beløbet til Informationsafdelingen i frimærker, check eller på postanvisning (ikke giro!). *Prisen er: 3 kr. for 1 stk., og 5 kr. for 2 stk.*

INFORMATIONSAFDELINGEN

Og om hvordan man kan deltage

SUFOI's Informationsafdeling holder regelmæssigt møde hver tredje uge. Det foregår hos undertegnede i Gentofte ved København, hvor de 5 mand, som gruppen for tiden består af, vedtager hvilke arbejdsopgaver af PR-mæssig karakter, som SUFOI kan påtage sig. Derefter står vi selv for udfø-

relsen heraf. Det er i denne forbindelse af afgørende betydning, at vi har kontakt med så mange som muligt, når lokale opgaver skal løses. Foruden grupperne har en del enkeltpersoner stillet deres arbejdskraft til disposition, og det er vi naturligvis meget taknemmelige for.

For at komme med i selve PR-gruppen (som leder informationsarbejdet) kræves der blot, at man er i besiddelse af en væsentlig energi og har den nødvendige tid til arbejdet. Endelig er det praktisk, om man ikke bor alt for langt fra Gentofte, hvor møderne holdes.

Hvis De bor i Storkøbenhavn og gerne vil være med i arbejdet, opfordrer vi Dem til at skrive til os og kort fortælle om Dem selv. Især vil vi gerne vide, hvor længe De har interesseret Dem for sagen, hvilke bøger De har læst, etc. De kan så deltage i et par af møderne for at se, om arbejdet interesserer. Vi mangler altid medarbejdere, da vores resultater helt afhænger af gruppens størrelse. Til orientering kan vi oplyse, at PR-gruppens nuværende gennemsnitsalder er knapt 30 år.

FORRETNINGSUDVALGET (FUV)

FUV har til opgave at varetage SUFOI's daglige ledelse. SUFOI's egentlige 15-mands bestyrelse indkaldes af praktiske grunde kun til møde 2 gange årligt, så det har vist sig nødvendigt med et forretningsudvalg til at varetage de løbende opgaver. En liste over udvalgets medlemmer findes på side 2.

Jeg plejer i disse artikler at give et kort indtryk af de ting, som FUV beskæftiger sig med; for tiden gælder problemerne:

1/ *Flere medarbejdere.* Som jeg tidligere har været inde på, så kan SUFOI udmærket bruge flere medarbejdere. Hvis vi skal udvide vores aktiviteter, er flere hjælpende hænder simpelthen en forudsætning. Vi oplever i denne tid en stor interesse for UFO-sagen, men det er vanskeligt at leve op til forventningerne, når stadig større opgaver hviler på det samme antal hænder. FUV har foreløbig valgt at gå to veje i denne

sag, nemlig at efterlyse nye medarbejdere og at *prioritere* de foreliggende arbejdsopgaver.

2/ *Bedre kontaktmuligheder til SUFOI.* Det er naturligvis ikke alle i dette land, som kender os, men der er alligevel mange, som gerne ville i kontakt med os f. eks. efter en observation. Vi har derfor ladet SUFOI's navn optage i mange små lokale telefonbøger rundt om, hvor vi har en lokal repræsentant. – Endelig prøver vi at få en *automatisk telefonsvarer* til vores ekspedition for at hindre forgæves opringninger.

3/ *Annoncering for UFO-NYT:* Der er annonceret i stor stil rundt om i landet for UFO-NYT. Det er primært gjort i områder med mange observationer og endelig i de byer, hvor vores vandreudstilling har været på besøg.

Øvrige emner, der har været drøftet: Kom-mende bogudgivelser, nye pjecer, mulighe-der for lokale medlemsarrangementer, cen-tralt arkiv, forskningsopgaver.

VANDREUDSTILLINGEN

SUFOI's vandreudstilling, som for tiden cir-kulerer blandt de danske biblioteker, vil fremover have følgende rute:

6/ 8–18/ 8: Københavns Hovedbibliotek.

27/ 8– 8/ 9: Hørsholm Bibliotek.

17/ 9–29/ 9: Ølgod Bibliotek.

8/10–20/10: Thisted Bibliotek.

/Peter A. Hansen
(Adr. side 2)

SØNDERJYSK STUDIEGRUPPE

Alle der er interesseret i at være med i vores studiegruppe bedes henvende sig til under-tegnede. Vi starter igen efter sommerferien d. 30. august.

Er der interesse i at oprette studiegrupper andre steder i landsdelen, bedes man ligele-des henvende sig. Så vil vi se på sagen.

Med venlig hilsen
SUFOI gruppen i Felsted

Kai E. Møller,
Felsted Vestermark
6200 Aabenraa
telf. 04 – 68 51 50

HVIS MØGET IKKE VIRKER...

fortsat fra bagsiden

len skyldtes, at en regulator havde sat sig fast. Efter mange overvejelser besluttede man sig for ovennævnte metode, idet man dog lod chefastronauten Charles Conrad, Jr., anvende en hammer i stedet for foden. Et diagram med angivelse af, nøjagtigt hvor Conrad skulle slå, blev opsendt via Skylab's fjernskriver. Conrad lagde virkelig kræfter i – hans hjerte-rytme steg til 130 slag i minuttet – og batteriet begyndte at oplade på det smukkeste!

Efter denne succes, der gav Skylab en ek-stra kraftforsyning på 240 watt, virkede de øvrige reparationsarbejder som noget af et antiklimaks. *IOKj.*

FOR EN ORDENS SKYLD!

– må vi hellere understrege, at såvel nav-net: SUFOI som bomærket med UFO'et i de tre ringe er mønsterbeskyttede. Ingen af delene må derfor benyttes på personligt brevpapir eller andre steder uden speciel, skriftlig tilladelse i hvert enkelt tilfælde!

BRUG UFO-MÆRKATERNE!

– ikke kun på forsendelser og tændstik-æsker, men også på bilens ruder, cyklens skærme – og på alle de opslagstavler, De kommer i nærheden af (skoler, arbejds-pladser osv.)

BOGANMELDELSE

Jochim Pahl

Stjernemennesker

Thaning & Appel
(Atlantis bøgerne)

Til den i forvejen lange række af bøger (Von Däniken, Charroux, Kohlenberg m. fl.) der beskæftiger sig med UFO-besøg i vor fjerne fortid, er der kommet et nyt skud på stammen.

Der har ikke været nogen videre omtale af denne bog, hvilket er en meget stor fejl, da det er en af de bedste af slagsen.

Da jeg skulle i gang med bogen, var jeg meget skeptisk indstillet, da jeg regnede med, at jeg igen skulle igennem den samme „mølle“ endnu en gang, da jo mange af disse bøger omhandler det samme.

Her blev jeg dog noget forbavset. Nok er der flere ting i bogen, som har været behandlet i andre bøger, men ikke i den sammenhæng, som er tilfældet her. Bogens kapitler skal faktisk læses som et hele, da den grundlæggende idé i bogen går igen i alle kapitler.

Bogen har 20 kapitler, som strækker sig over mange ting. At citere bogen vil nemt give et forkert indtryk af denne, da mange af tingene først kommer til rigtig forståelse, når man har læst andre ting i bogen.

Men lad mig alligevel give nogle eksempler. Menneskets udvikling er et typisk eksempel på forfatterens mening. Som bekendt nedstammer mennesket fra aberne gennem en lang udviklingsproces. Man har fundet rester af disse helt op til Cromagnon-manden. Men mellem denne og homo sapiens mangler der fund. Her har forfatteren den teori, som mig bekendt ikke er fremsat før, at der på

dette tidspunkt levede højt udviklede rummennesker på Jorden. De levede i deres base, som var Atlantis. Her udførte de eksperimenter med de „mennesker“, der dengang levede på Jorden. Ud af disse eksperimenter kom så langt om længe homo sapiens. Dette var dog ikke foregået uden uheld. På denne måde forklares også de sagn, der beretter om kæmper og andre uhyrer. Dette skyldes, at der er sket uheldige mutationer i forsøgene. På denne måde fik menneskene altså sin „sjæl“ og udviklingen gik hurtigere.

I bogen kommer han endvidere ind på selve Atlantis' beliggenhed, udseende, opbygning og undergang, som skyldtes uheld.

Pyramidernes betydning og bygning beskrives også, ligesom fund af pyramider overalt på Jorden beskrives og forklares. Endvidere omhandler bogen Tiahuanaco, Baalbek m. m.

Flere kapitler beskæftiger sig med bibelen. Moses fødsel og opvækst beskrives meget nøje, da forfatteren har en helt anden forklaring end den tidligere. Jødernes vandring gennem ørkenen, hvor Moses flere gange har besøg af rummennesker. Paktens ark – som menes at være en lille atomreaktor, kommenteres grundigt og interessant.

Atomsprængninger er heller ikke gået hans opmærksomhed forbi. Han har fundet frem til, at der gennem tiderne skulle være sket 9 sådanne sprængninger rundt om på Jorden.

Alt i alt kan bogen stærkt anbefales, da den er interessant læsning.

Et mangler der dog i bogen. Jeg savner en biografi af forfatteren. Hvem er han, og hvilke forudsætninger har han for at skrive bogen?

FN.

UFO-bøger på italiensk og japansk

Lederne af den amerikanske UFO-organisation APRO, Coral og Jim Lorenzen, har fået meddelelse om, at deres bog „UFO's The Whole Story“ om kort tid vil blive udgivet på japansk af Kadokawa Press. Samtidig ud-

gives en af deres andre „klassikere“, „Flying Saucer Occupants“ af Armenia Editore Company, Milano, på italiensk.

OH

Ny bog af A.P.R.O. konsulent

Dr. Robert S. Ellwood, APRO's koncu'ent i religion, er forfatteren til en ny bog udgivet af Prentice-Hall. Med titlen „Religious and Spiritual Groups in Modern America“, beskæftiger bogen sig med emner som f. eks. ceremoniel magi, heksekunst, satankulter, scientology, samt forskellige hindu- og budhistbevægelser i USA.

Af speciel interesse er et afsnit om UFO-kulter, der bl. a. beretter om Giant Rock konventerne og forskellige udvalgte kontaktpre-

soner og de indblandede religiøse motiver. Bogen forventes at blive en klassiker indenfor genren, og det påtænkes yderligere at udgive værket som billigbog.

Dr. Ellwood, der er specialist i det fjerne østens religioner og nye religiøse bevægelser i USA, beklæder stillingen som Associate Professor ved Southern California Universitetet i Los Angeles.

APRO Bulletin, nov.-dec. 1972, v/OH

Flere af vore læsere har gjort os opmærksom på et billede, der blev bragt i tidsskriftet UGENS RAPPORT nr. 14-17, fra 21.-29. april 1973, idet de mente, at den lysende tingest, der ses overst til højre på dette billedudsnit, måske kunne være et UFO. RAPPORT oplyste ved en telefonisk henvendelse, at flere havde ringet om billedet, men at såvel foto-

grafen, Holger Blom, som journalisten, Poul Andreassen, (der havde stået for reportagen fra vulkanøen Heimaey) kunne bekræfte, at det drejede sig om en gadelygte. Måske kan man på reproduktionen ane lygtepælen som en sort stribe lodret ned i højre side.

OH/IOKj.

→

***Nej-
det var
ikke noget
UFO!***

Fotograf: Holger Blom, „rapport“.

AUGUST - TILBUD til lave priser!

Nu har De muligheden for at få fyldt „hullerne“ i Deres samling af UFO-NYT og UFO-bøger – læsestof af blivende værdi (i hvert fald til fænomenet er opklaret!)

HELE ÅRGANGE AF UFO-NYT – DE SPARER PENGE UFO-NYT 1970 KOMPLET – KR. 12,–

Indeholder bl. a.: **Astronaut-observationer** – Tjekkisk UFO-forskning – **UFO-tegninger fra stenalderen** – **Hvordan fotograferer man UFO'er?** (af Hynek) – **Maarup-sagen**.

UFO-NYT 1971 KOMPLET – KR. 12,–

Indeholder bl. a.: **Det mystiske Ubatuba-magnesium** – **Kritik af en sociologs (Warren's) teori** – **UFO fotograferet i Rumænien** – **Radioaktive mærker i Sverige**.

UFO-NYT 1972 KOMPLET – KR. 30,–

(Rabat for samlet forsendelse: kr. 5,–)

Indeholder bl. a.: **Russisk UFO-observation fra 1663** – **Portræt af UFOnauter** – **UFO-talen i FN** – **Observations-bølgen over Jugoslavien** – **Alberton-fotografierne**.

Måske skulle De overveje at sikre Dem nogle ekstra sæt, så De kan låne en årgang ud til venner og bekendte – uden at risikere at miste Deres private eksemplarer?

UFO-BØGER MED SLAGKRAFT!

(Husk – til den annoncerede pris kun ét eksemplar pr. abonnent)

UFOs I FOKUS (bogladepris kr. 46,50)

(med de fantastiske nærfotos fra Spanien) kr. 34,50

UFO og VIDENSKABEN (bogladepris kr. 29,75)

(6 kendte videnskabsmænd diskuterer UFO'er) kr. 22,00

UFO-ORIENTERING (bogladepris kr. 19,75)

(den uundværlige håndbog – rigt illustreret) kr. 9,50

TRINIDADE OBSERVATIONERNE (bogladepris ca. kr. 9,50)

(Den berømte observation, der fremtvang officiel brasiliansk anerkendelse af UFO'erne) kr. 4,30

Benyt venligst det indlagte girokort ved Deres bestilling!

Opstandelse i Antofagasta

Undersøgelse af mystisk radioaktiv genstand

Antofagasta (Chile).

Fra kilder med de mest forskellige opfattelser – der strækker lig lige fra spionage til tilstedeværelsen af mennesker fra det ydre rum, berettes i denne by om fundet af et lille radioaktivt objekt, hentet op fra bunden af oceanet af en sportsdykker. Genstanden, der er fremstillet af et hvidt metal og er aflang, af form ligesom en lighter, blev fundet i byens kunstigt anlagte havn af frømanden Walter Douglas, medlem af den nationale forening for undervandssport, som nu befinder sig på hospitalet med meget alvorlige forbrændinger.

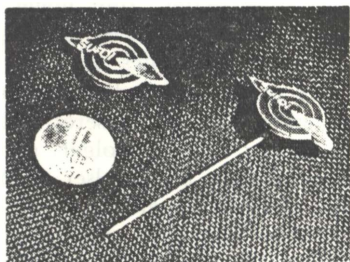
Da svømmedykkeren så genstanden troede han, at det var en lighter; han samlede den op og placerede den mellem det ene ben og sin specielle gummidragt (formentlig i klemme ved dragtens ankel-åbning. red.) og fortsatte sit arbejde. Nogle minutter senere følte han en mærkelig brændende smerte på det sted, hvor han havde sat metalgenstanden i klemme, så han besluttede at flytte den til dragtens ærmegab. Kort tid efter følte han imidlertid den brændende smerte igen, nu på dette nye sted, så han besluttede at flytte den igen og anbragte den denne gang oppe ved brystet; og endnu engang følte han den samme smerte.

Radioaktiv

Foruroliget over den virkning, genstanden som hans brandsår forårsagede, besluttede Walter Douglas at informere myndighederne og at videregive metalgenstanden til nærmere undersøgelse hos dem. Senere, efter en meget grundig lægeundersøgelse; måtte svømmedykkeren lade sig indlægge på det stedlige hospital på grund af de meget alvorlige forbrændinger med mærkelige karakteristika, som han havde pådraget sig på de steder, hvor han havde anbragt genstanden. For øjeblikket er han genstand for en indgående medicinsk undersøgelse, fordi lægerne ønsker at fastslå den egentlige årsag til forbrændingerne.

På Universidad de Chile i Antofagasta er man i mellemtiden stadig i færd med at undersøge den formodede lighter, og det er ikke muligt at få en officiel udtalelse om dens oprindelse eller konstruktion. Det var dog muligt at få oplyst, at den indeholdt radioaktivitet, idet den brændte (sværtede) filmene, der skulle have været brugt til fotograferingen af den.

Artikel fra LA TERCERA HORA, Santiago de Chile, dec. 1972. Tilsendt af Jørgen H. Olsen, (oversat af hans bror).

KOM I UFO-SNAK MED ANDRE MENNESKER!

Har De det elegante UFO-emblem?
Prisen er kun **kr. 15,-**
incl. moms og forsendelse.
(Guldsmede-kvalitet; gyldent med dyb-
blå, håndlagt emalje, 25 mm i diam.)

Benyt venligst det indlagte girokort ved Deres bestilling!

Venezuela 1886 - igen!

I UFO-NYT nr. 4, 1972, bragte vi på side 152-153 en artikel under overskriften „UFO og strålingsbeskadigelse i 1887“. Selv om der altså ved en beklagelig fejl var kommet til at stå et forkert årstal i overskriften, var det nu alligevel en ret interessant artikel. Artiklen, der var skrevet af en elektroingeniør, N. H. M. Turner, der var faldet over et brev i et gammelt nummer af SCIENTIFIC AMERICAN. (18. december 1886, side 389). I dette brev berettes om et kraftigt lysfænomen, der tilsyneladende påvirkede vidnerne.

Den amerikanske UFO-organisation, APRO, har forsøgt at efterspore den interessante historie, og har desuden „trukket på“ nogle af sine videnskabelige konsulenter. Nedenfor redegør de for deres undersøgelser. IOKj.

Undersøgelse af strålings-tilfældet fra 1886.

Slået af ligheden mellem denne rapport og rapporter om UFO'er i vore dage forsøgte APRO at få yderligere oplysninger og at få rapporten vurderet af videnskabsmænd. Repræsentanten for Venezuela, Askold Ladonko, var ikke i stand til at finde lokale presserapporter, fordi der ikke blev udgivet rigtige aviser i Venezuela i 1886.

Dr. John C. Munday, APRO-konsulent i biofysik, søgte samarbejde med indenrigsministeriet. Et brev, dateret d. 14. juli 1971, fra dr. Milton O. Gustafson, diplomatisk arkivspecialist i „Legislative, Judicial and Diplomatic Records Division of the National Ar-

chives and Records Service“ fastslog at „en undersøgelse af meldinger fra De forenede Staters konsuler i Maracaibo i 1886, og blandt optegnelser i indenrigsministeriet og konsulatet i Maracaibos optegnelser, og blandt ministeriets udenrigstjenestes optegnelser har ikke afsløret nogen oplysninger, der henviser til et meteorologisk fænomen d. 17. november 1886¹⁾ i den eg.“

Under dr. Philip Morrisons ophold fornylig i Tucson, henvendte APRO sig til ham om emnet. Dr. Morrison, som er boganmelder for „Scientific American“ og har en passiv interesse i UFO'er, anmodede om en efterforskning af mulig yderligere korrespondance fra Mr. Cowgill i andre udgaver af Scientific American, men intet blev fundet, så vidt APRO ved. Derfor er APRO nu parat til at frigive konsulenternes vurderinger.

I sin indledende vurdering konstaterer dr. Horace C. Dudley, der er konsulent i strålingsfysik, at rapporten „falder temmelig godt sammen med visse rapporter, som er fremkommet i de sidste 10 år. – Rapportens forfatter brugte den dengang populært benyttede vending „elektricitet“ som noget ubestemt „noget“. Hans rapport er nøjagtig sådan, som den ville forventes at være, hvis personer (eller træer) blev udsat for en stor dose af gennemtrængende ioniseret stråling; måske en blanding af mikrobølger, gamma-og/eller røntgenstråler. Iagttagelser af sådanne biologiske effekter på grund af røntgenstråler og radium blev ikke rapporteret før omkring 1905.“ Dr. Dudley bemærkede også, at „Maxwells ligning forudsatte, at lys var et elektromagnetisk bølgefænomen (1864).

Ved eksperimenter beviste Hertz det med temmelig lange gennemtrængende em-bølger (elektromagnetiske) i 1884. Elektronet blev ikke opdaget før 1896, og elektriciteten som elektron-strømning var stadig ikke almindeligt accepteret i 1940.“

Skønt dr. Dudley i sin første indledende vurdering kaldte rapporten „måske en af de vigtigste tidlige rapporter om menneskelig direkte kontakt med UFO'er,“ foreslog han senere, at naturlige fænomener også kunne forklare hændelsen. „I hvert fald må man anse det for et alternativ,“ skrev han. Dr. Dudley mærker sig, at hændelsen i Venezuela fandt sted i en periode med storm, og han bemærkede, at „kuglelyn er et fænomen, der oftest ses i stormvejr, og de er for nyligt blevet forklaret på basis af en magneto-hydrodynamisk teori. – Det kan postuleres, at virkningerne, der blev observeret på menneskene og planterne i Venezuela, kom af ioniseret stråling, der var frembragt af et selvstændigt, gasagtigt, elektrisk system (plasma), som udviklede et temmeligt vidt strålingsspekter: synlige, gamma-, røntgen- og/eller mikrobølger.“

„I hvert tilfælde,“ konkluderer dr. Dudley, „beskrivelsen fra 1886 af strålingseffekterne er virkeligt et klassisk eksempel på klar observation, der beskriver en hændelse, som ikke har noget kontrolleret videnskabeligt side-stykke i mere end 10 år.“

Rapporten fra dr. Benjamin Sawyer, AP-RO's medicinske konsulent, gengives her: Det er en meget imponerende rapport: 1) Den er skrevet af en tilsyneladende intelligent mand, ansat i USA's udenrigstjeneste, og han var tilstrækkeligt interesseret i sagen til, at han fulgte den op ved at aflægge hospitalet et besøg. 2) Den blev bragt til og offentliggjort af „Scientific American“. Det må bemærkes, at dette tidsskrift offentliggjorde rapporter af denne art langt oftere førhen end det gør nu, skønt brevspalterne og rubrikken „For halvtreds og hundrede år siden“ ofte stadig indeholder sådanne kuriøse artikler, og den blev sandsynligvis trykt i denne spalte i 1886.

De patologiske symptomer og tegn, der for-

tælles om, er karakteristiske for forbrændinger, som i al almindelighed og uden hensyn til kilde, frembringer disse virkninger. Forbrændinger klassificeres i termisk, kemisk og mekanisk stråling. Stråling kan groft inddeles i ultraviolette stråler, infrarøde, mikrobølger (radar), ultralyd og endelig røntgenstråler, og røntgenlignende båndstråler. Det er mest fristende først at gætte på ultraviolet indvirkning, så på mikrobølger og endelig på beta- og gamma-røntgenstråling. Patologien er interessant – pludselig indtræden af opkastning og væskeansamling (opsvulmning) forekommer meget ofte ved mikrobølgeindvirkning, skønt det på ingen måde kan siges at optræde i samtlige tilfælde. Det frembringer ikke afskalning og hårtab. De mørke områder er sikkert knyttet til et område med alvorlig irritation og efterfølgende intradermal blødning, som i løbet af ni dage ville fremstå meget mørkt-farvet eller sort, og det kunne skyldes enhver bestrålingskilde. Efter hudtab opstår der sekundære infektioner, og dette er så tilsynecomsten af alvorlige forbrændinger på ca. ni dage (beskrevet nøjagtigt som ondartede, hudløse sår).

Tidsrummet på ni dage er også typisk. Forbrændingskilden kunne have været ukendt eller det kunne være en af de bestrålinger, jeg beskrev i opdelingen. Indvendingerne mod at sammenligne bestrålingskilderne med symptomerne på tidspunkterne for udbrudene fører til adskillige modsigelser i patologiske tegn.

Ultraviolet påvirkning frembringer ingen hedefornemmelse og forårsager ikke opsvulmninger og opkastninger, selv ikke ved stærk påvirkning. Mikrobølgepåvirkning fremkalder væskeansamling og kvalme, men ødelæggelse af hud og væv sker på steder, hvor strukturel tæthed varierer vidt, dvs. mellem hud og tøj osv. Hvis ultraviolet påvirkning var kilden i dette tilfælde og selvom den har været kraftig, fremkalder det ikke sansefornemmelser i påvirkningsøjeblikket, og det forårsager praktisk taget aldrig tab af hår, heller ikke nogen af de andre bestrålinger fremkalder hårtab, undtagen røntgenlignende bestråling og andre hårde bestrå-

linger. Enhver af disse kunne fremkalde de beskrevne virkninger på plantevæksten og måske løvfald. Det nævnes, at håret faldt af på den side, som tilfældigvis var under (under hvad, hovedet eller bestrålskilden?) Man kan kun antage, at forfatteren mente til den direkte påvirknings side snarere end den anden side af kroppen, skønt det siges lidt tvetydigt. Det må bemærkes, at dette blev ledsaget af eller selv var en lyskilde, der kunne ses, (et blændende lys og strålende oplysning). Farver nævnes ikke (dvs. rød, purpur eller hvid). Det er sandsynligt, at almindeligt lys ville ledsage ultraviolet eller infrarød stråling, men det er ikke sandsynligt, hvis mikrobølger eller ultralyd har været årsagen.

Rapporten fra dr. Munday følger her:

- a. Rapporten antyder, men angiver ikke tydeligt, om „lyset“ var inde i huset, kun at det oplyste det indre.
- b. Skaderne var alvorligst „på den side, som tilfældigvis var under, da fænomenet indtraf.“ Siden det er vanskeligt at acceptere, at skaden ville være mest alvorlig på den side, der vendte væk fra fænomenet, antages det, at forfatteren ved at sige „under“, mente siden mod og under fænomenet.
- c. De rapporterede skader kunne tyde på at være forvoldt af ioniseret bestråling (lange ultraviolette eller kortere bølgelængder). Imidlertid ville ioniseret bestråling, der var kraftig nok til at fremkalde opkastning og opsvulmning, da hændelsen fandt sted, have forvoldt døden inden for få dage; dog påstod forfatteren, at de var på hospitalet senere end tre uger efter. Imod langbølgebestråling (dvs. infrarød, mikrobølge eller radiobølge) taler den udtalelse at „lyset ikke fulgtes af en følelse af hede.“ Imidlertid er der under traumatiske omstændigheder mulighed for, at fornemmelse af hede og forbrænding er upåagtet. Det er nødvendigt med flere data til at bestemme skadernes årsag.
- d. Fænomenets særpræg og skaderne det (til-

syneladende) forvoldt, tyder på et usædvanligt fænomen. Måske var det kuglelyn. Muligheden for kuglelyn burde undersøges grundigt af en ekspert i kuglelyn.

- e. Siden fænomenet endnu er uidentificeret, og det tilsyneladende var noget, der fløj, kan det kaldes for et UFO. Imidlertid bør denne betegnelse ikke udlægges som mulighed for indvirkning fra noget uden for Jorden; de eksisterende data berettiger overhovedet ikke til spekulation i retning af ETH. (Extraterrestrisk (ikke-jordisk) hypotese). Snarere peger de på et naturligt fænomen, hvis karakteristika nu kun er lidt kendte.

Hvad der først syntes at være et tilfælde af fysisk skade forvoldt af et UFO (hvilket ville være det tidligste, man har optegnelse om) synes nu at kunne forklares ved kuglelynsfænomen. Hvis dette er tilfældet, er de beskrevne skader de ældste og muligvis de mest omfattende, der er fortalt om kuglelyn²⁾. Denne rapport er stadig et åbent spørgsmål. APRO ville hilse kommentarer fra andre videnskabsmænd velkommen.

APRO Bulletin, juli-aug. 72. /B.S.

Kommentarer:

- 1) *Det var nu også d. 24. oktober, begivenheden fandt sted. Vi har ingen forklaring på forskellen i dato.*
- 2) *Det må bemærkes, at Nick Turner, fra Birmingham University, der fandt brevet, hvori hændelsen blev beskrevet, skrev „...ville det overraske mig meget, hvis de nævnte virkninger skyldtes lyn af nogen slags.“ Han vil således nok ikke være tilbøjelig til at godkende konklusionen: „kuglelyn“.*

UFO-NYT

Dr. James E. McDonald

UFO og VIDENSKABEN

6 kendte videnskabsmænd diskuterer UFO'er

„Mit syn på UFO-problemet er, at det på ingen måde er et nonsensproblem, men et problem af iøjnefaldende videnskabelig interesse“.

Dr. McDonald i „UFO og VIDENSKABEN“

„Løj Mr. Adamski bevidst? Eller blev han samlet op af Firkon, taget til det nordlige New Hampshire, hypnotiseret og bedt om at se ud af vinduet?“

Dr. Salisbury i „UFO og VIDENSKABEN“

„Jeg tror rumskibshypotesen bedst af alle kan forklare den lange række af beviser for UFO-fænomenet“.

Dr. Sprinkle i „UFO og VIDENSKABEN“

„I 1947 undersøgte USAF's bedste teknikere og forskere UFO-fænomenerne. De konkluderede, at ikke alene var UFO'erne virkelige, men de var også interplanetariske!“

Dr. Harder i „UFO og VIDENSKABEN“

„Det er fuldstændigt uholdbart, når Condon-rapporten vidt og bredt forkynnder, at hele UFO-problemet simpelthen drejer sig om mistolkninger af kendte ting“.

Dr. Hynek i „UFO og VIDENSKABEN“

„Jeg ser afgjort ikke pessimistisk på vore chancer for at gøre virkelige fremskridt overfor dette problem“.

Dr. Saunders i „UFO og VIDENSKABEN“

UFO og VIDENSKABEN er første bind i SUFOIs nye
DEBATBOGS-SERIE – se den nu!

SKANDINAVISK UFO INFORMATION – SUFOI. I KOMMISSION HOS STRUBES FORLAG
134 sider

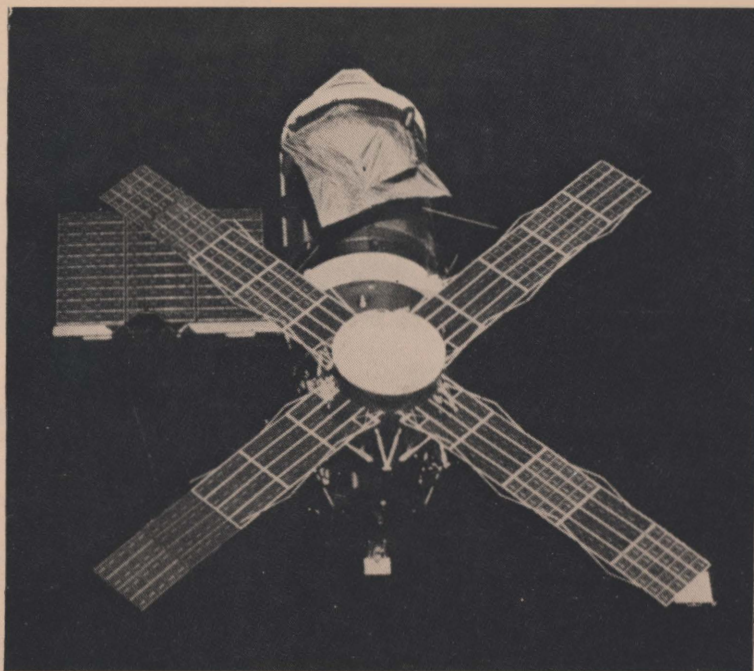
Boglade-pris, pr. stk. kr. 29,75

SÆRPRIS FOR SUFOI-MEDLEMMER:
kr. 22,-

Indbetal beløbet – kr. 22,- – på

GIRO 11 77 25 – SUFOIs REGNSKABSKONTOR
Oxford Allé 3 A, 2300 København S.

NB: Anfør venligst på bagsiden af „talon til modtageren“,
at det er UFO og VIDENSKABEN, De ønsker!

Mange har sikkert set SKYLAB passere himlen som en lysende stjerne, men således ser fyren altså ud på nært hold – efter reparationen. Man kan se det nye solsejl, ligesom det er tydeligt, at det ene solpanel mangler.

„Hvis møget ikke virker – så spark til det”

Mon ikke de fleste mennesker i en slags desperation har forsøgt ovennævnte metode, hvis noget ikke ville makke ret? – Og mon de ikke til deres store forbløffelse har oplevet, at metoden mange gange har fungeret lige så godt som et trylleslag? Den er også god nok ude i rummet!

Som de fleste ved, var der noget vrøvl med nogle af SKYLAB's forskellige funktioner. Der var blandt andet noget med et batteri, der ikke ville oplade. NASAs ingeniører fandt nede fra jorden ud af, at fej-

fortsættes inde i bladet side 158